

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ, บันทึก

กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, บันทึก

ทนิกรณ ศรีชูบุตร, "เอกสิทธิและความคุ้มกันทางการทูต", วารสารสราญรมย์.

กระทรวงการต่างประเทศ ปีที่ 15 (10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2508)

วคิน อีร์เวญาน, "ความคุ้มกันของรัฐจากอำนาจศาล". วารสารสราญรมย์,

กระทรวงการต่างประเทศ, ปีที่ 33, ฉบับที่ระลึก 10 กุมภาพันธ์ 2526.

สมพงษ์ ชูมาก, ดร., กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

_____ . องค์การระหว่างประเทศ สันนิบาตชาติและสหประชาชาติ, กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, พ.ศ. 2525.

สุชาติ จุฑาสmidt, 'การดำเนินงานในระยะ 7 ปีแรกของธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการ

บูรณะและวิวัฒนาการ" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ. 2498

สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กฎหมายระหว่างประเทศ,

เอกสารการสอนชุดวิชา, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,

พ.ศ. 2528.

ภาษาอังกฤษBooks

Bowett, D.W., The Law of International Institutions, 4th ed.,
London: Stevens & Sons, 1982.

Crosswell, Carol McCormick, Protection of International Personnel
Abroad, New York: Oceana Publications, 1952.

Deak, Francis, ed., American International Law Cases, Vol. 17,
New York: Oceana Publication, 1977.

Green, N.A. Maryan, Law of Peace, London: Macdonald and Evans
Limited, 1973.

Greig, D.W., International Law, London: Butterworths, 1970.

International Law Commission, "Relations between States and Inter-
Governmental Organizations, (Agenda item 6), Yearbook of the
International Law Commission, Vol.II

Jenk, C. Wilfred, International Immunities, London: Stevens & Sons
Limited, 1961.

Michaels, David B, International Privileges and Immunities, The
Hague: Martinus Nijhoff, 1971.

Plischke, Elmer, Conduct of American Diplomacy, 3rd ed, New Jersey:
D. Van Nostrand Company, Inc., 1967.

Satow, Sir Ernest, Satow's Guide to Diplomatic Practice, Lord Gore-
Booth ed., London: Longman, 1979.

Schermers, Henry G, International Institutional Law, Maryland:
Sijthoff & Noordhoff, 1980.

Schlochaver H-J, "Arbitration", Encyclopedia of Public International Law, ernhardt ed., Instatment 1, 1981.

United Nations, United Nations in Thailand, UN. document, March 1980.

Webster's Third New International Dictionary.

Whiteman, Marjoric M., Digest of International Law, Vol. 13,
ashington: Department of State Publication, 1968.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกัน
 ของสหประชาชาติ สมัชชาแห่งสหประชาชาติ
 ได้รับเอาเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946

โดยที่ข้อ 104 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติบัญญัติว่า องค์การย่อมจะอุปโภคใน
 อาณาเขตของสมาชิกแต่ละรายขององค์การ ซึ่งความสามารถตามกฎหมายเช่นที่อาจจำเป็น
 เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ และเพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ขององค์การ และ

โดยที่ข้อ 105 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติบัญญัติว่า องค์การย่อมจะอุปโภคใน
 อาณาเขตของสมาชิกแต่ละรายขององค์การ ซึ่งเอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นที่จำเป็น เพื่อให้
 บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ขององค์การ และบัญญัติว่า ผู้แทนของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ
 และพนักงานขององค์การ จะได้อุปโภคเช่นเดียวกัน ซึ่งเอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นที่จำเป็น
 เพื่อการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระของคนเกี่ยวกับองค์การ

ฉะนั้น สมัชชา โดยข้อมติซึ่งได้รับเอาเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946 จึงได้
 ให้ความเห็นชอบในอนุสัญญาดังต่อไปนี้ และได้เสนออนุสัญญานี้ให้แก่ละสมาชิกของสหประชาชาติ
 ได้ภาคยานุวัติ

ข้อ 1

สภาพนิติบุคคล

มาตรา 1. สหประชาชาติจะมีสภาพเป็นนิติบุคคล และมีความสามารถที่จะ

- (ก) ทำสัญญา
- (ข) ได้มา และจำหน่ายไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์
- (ค) ดำเนินคดี

ข้อ 2

ทรัพย์สิน กองทุน และสินทรัพย์

มาตรา 2. สหประชาชาติก็ดี ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ของสหประชาชาติก็ดี ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด และผู้ใดยึดถือไว้ จะได้อุปโภคความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกรูป เว้นแต่ตราบเท่าที่ในกรณีเฉพาะรายที่สหประชาชาติได้สละความคุ้มกันนั้นอย่างชัดแจ้ง อย่างไรก็ตามก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า การสละความคุ้มกันนั้น จะไม่ขยายถึงมาตรการบังคับคดีใด ๆ

มาตรา 3. สถานที่ของสหประชาชาติจะถูกละเมิดมิได้ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของสหประชาชาตินั้น ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด และผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกแซงในรูปอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางบริหาร ทางการปกครอง ทางศาล หรือทางนิติบัญญัติ

มาตรา 4. บรรณสารของสหประชาชาติ และโดยทั่วไปเอกสารทั้งปวงที่เป็นของสหประชาชาติ หรือที่สหประชาชาติยึดถือไว้ จะถูกละเมิดมิได้ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

มาตรา 5. โดยมีถูกจำกัดจากการควบคุม ข้อบังคับ หรือประกาศพักรงชั่วคราวทางการเงินชนิดใด ๆ

(ก) สหประชาชาติอาจยึดถือกองทุน ทองคำ หรือเงินตราชนิดใด ๆ และดำเนินการบัญชีในเงินตราใด ๆ

(ข) สหประชาชาติมีอิสระที่จะโอนกองทุน ทองคำ หรือเงินตราของสหประชาชาติจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศใด ๆ ได้ และจะแลกเปลี่ยนเงินตราใด ๆ ที่สหประชาชาติยึดถือไว้ให้เป็นเงินตราอื่นใดก็ได้

มาตรา 6. ในการใช้สิทธิตามมาตรา 5 ข้างบนนี้ สหประชาชาติจะต้องเอาใจใส่ตามสมควรแก่ข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งรัฐบาลของสมาชิกใด ๆ ได้ทำขึ้น ตราบเท่าที่พิจารณาเห็นว่าอาจให้เป็นผลแก่ข้อเท็จจริงเช่นนั้นได้โดยไม่เสียหายแก่ผลประโยชน์ของสหประชาชาติ

มาตรา 7. สหประชาชาติก็ดี สันทรัพย์ รายได้ และทรัพย์สินอย่างอื่นของ
สหประชาชาติก็ดี

(ก) จะได้รับความยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจว่า
สหประชาชาติจะไม่เรียกร้องการยกเว้นจากภาษีซึ่งตามความเป็นจริงมิได้เรียกเก็บมากไป
กว่าบริการสาธารณะอุปโภค

(ข) จะได้รับความยกเว้นจากภาษีศุลกากร และข้อห้าม และข้อจำกัดว่าด้วยการ
นำเข้า และการนำออกในส่วนของสิ่งของ ที่สหประชาชาตินำเข้าหรือนำออก เพื่อการ
ใช้เป็นทางการของสหประชาชาติ อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า สิ่งของที่นำเข้าภายใต้ความ
ยกเว้นเช่นนั้น จะเอาออกขายในประเทศ ซึ่งสิ่งของนั้น ๆ ได้ถูกนำเข้าไม่ได้ เว้นแต่จะเป็น
ไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้กับรัฐบาลของประเทศนั้น

(ค) จะได้รับความยกเว้นจากภาษีศุลกากร และข้อห้าม และข้อจำกัดว่าด้วยการ
นำเข้า และนำออกในส่วนของสิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ

มาตรา 8. ตามกฎเกณฑ์ทั่วไป แม้สหประชาชาติจะไม่เรียกร้องความยกเว้นจาก
อากรสรรพสามิต และภาษีในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของราคาที่จะต้องชำระ ถึงอย่างไรก็ดี เมื่อสหประชาชาติทำการซื้ออย่างสำคัญ เพื่อการใช้
เป็นทางการซึ่งทรัพย์สินที่ได้ถูกเรียกเก็บอากรและภาษีเช่นนั้นแล้ว หรือที่อาจถูกเรียกเก็บ
เมื่อสามารถจะกระทำได้อีกให้สมาชิกทำข้อตกลงทางการบริหารที่เหมาะสม เพื่อผ่อนผัน หรือคืน
จำนวนเงินค่าอากร หรือภาษีนั้น

ข้อ 3

ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับการคมนาคม

มาตรา 9. สหประชาชาติย่อมจะได้อุปโภคในอาณาเขตของแต่ละสมาชิก เพื่อการ
คมนาคม เป็นทางการของสหประชาชาติ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าที่รัฐบาล

ของสมาชิกนั้นให้แก่รัฐบาลอื่นใด รวมทั้งคณะทูตของรัฐบาลนั้นในเรื่องการลำดับก่อนหลัง อัตรา และภาษี เกี่ยวกับไปรษณีย์ เคเบิล โทรเลข วิทยุ โทรเลข โทรภาพ โทรศัพท์ และการคมนาคม อื่นๆ และอัตราหนังสือพิมพ์เพื่อการแจ้งข่าวสารแก่หนังสือพิมพ์ และวิทยุ การตรวจข่าว แก่หนังสือโต้ตอบทางการและการคมนาคมทางการอย่างอื่นของสหประชาชาติ จะกระทำมิได้

มาตรา 10. สหประชาชาติจะมีสิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะส่งและรับหนังสือโต้ตอบ ของสหประชาชาติโดยทางผู้ส่งหนังสือ หรือถุง ซึ่งจะมีความคุ้มกัน และเอกสิทธิ์อย่างเดียวกัน กับผู้ส่งหนังสือและถุงทางการทูต

ข้อ 4

ผู้แทนของสมาชิก

มาตรา 11. ผู้แทนของสมาชิก ในองค์กรสำคัญ และองค์กรปฏิบัติการของสหประชาชาติ และผู้แทนในการประชุม ซึ่งสหประชาชาติจัดให้มีขึ้นนั้น ขณะปฏิบัติหน้าที่และระหว่างการเดินทางของคนไปยังและมาจากสถานที่ประชุม ย่อมจะได้อุปโภคเอกสิทธิ์ และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากการจับกุม หรือคุมขัง และจากการยึดถือส่วนตัวและในส่วนตัว ที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำที่ล่วงที่ได้กระทำในฐานะ เป็นผู้แทน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด

(ข) ความละเมิดมิได้ต่อกระดาศเอกสาร และเอกสารที่ส่ง

(ค) สิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะรับกระดาศเอกสาร หรือหนังสือโต้ตอบโดยทางผู้ส่ง หนังสือ หรือถุงประทับตรา

(ง) ความยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับตนเอง และคู่สมรสจากข้อกำหนดการเข้าเมือง การจดทะเบียนคนต่างด้าว หรือข้อผูกพันเกี่ยวกับบริการแห่งชาติในรัฐที่ตนเข้าไป หรือผ่านใน การปฏิบัติหน้าที่ของตน

(จ) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อจำกัดทางเงินตรา หรือการแลกเปลี่ยนอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติภารกิจเป็นทางการชั่วคราว

(ฉ) ความคุ้มกัน และความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับทียบท้อส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต และ

(ช) เอกสิทธิ ความคุ้มกัน และความสะดวกอย่างอื่น ที่ไม่ขัดแย้งกับข้อความที่กล่าวข้างต้น เช่นที่ผู้แทนทางการทูตได้อุปโลก วนแต่ว่า คนไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องการยกเว้นจากภาษีศุลกากรในของที่นำเข้า (นอกเหนือไปจากที่เป็นส่วนหนึ่งของทียบท้อส่วนตัวของตน) หรือจากอากรสรรพสามิต หรือภาษีการขาย

มาตรา 12. เพื่อที่จะให้มีเสรีภาพบริบูรณ์ในการทูต และความเป็นอิสระโดยบริบูรณ์ ในการปฏิบัติหน้าที่สำหรับผู้แทนของสมาชิก ในองค์กรสำคัญและองค์กรอุปกรณของสหประชาชาติ และในการประชุมที่สหประชาชาติจัดให้มีขึ้น จึงให้คงอำนาจความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนนั้นสืบต่อไปแม้ว่าบุคคลที่สืบ เกี่ยวข้องจะมีได้ เป็นผู้แทนของสมาชิกอีกต่อไปแล้ว

มาตรา 13. ในกรณีที่มีการเรียกเก็บภาษีอากรรูปใด ๆ ขึ้นอยู่กับการมีถิ่นที่อยู่ ระยะเวลา ระหว่างที่ผู้แทนของสมาชิกในองค์กรสำคัญ และองค์กรอุปกรณของสหประชาชาติ และในการประชุมที่สหประชาชาติจัดให้มีขึ้น อยู่ในรัฐเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนนั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาแห่งการมีถิ่นที่อยู่

มาตรา 14. เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้แทนของสมาชิกโดยมิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชน แต่เพื่อที่จะพิทักษ์การปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระเกี่ยวกับสหประชาชาติ ฉะนั้น สมาชิกจึงไม่เพียงมีสิทธิเท่านั้น แต่ยังอยู่ภายใต้หน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันแก่ผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ ซึ่งสมาชิคนั้นเห็นว่า ความคุ้มกันจะขัดขวางต่อกระบวนการยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ความมุ่งประสงค์ที่ให้ความคุ้มกันนั้น

มาตรา 15. บทบัญญัติในมาตรา 11, 12 และ 13 มิให้ใช้บังคับในระหว่างผู้แทน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคนเป็นคนในสัญชาติ หรือซึ่งคนเป็นหรือได้เป็นผู้แทน

มาตรา 16. ในข้อนี้ คำว่า "ผู้แทน" ให้ถือว่ารวมถึงผู้แทน ผู้ช่วยผู้แทน ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค และเลขานุการของคณะผู้แทนทั้งปวง

ข้อ 5

พนักงาน

มาตรา 17. เลขอาธิการจะระบุประเภทของพนักงาน ซึ่งบทบัญญัติของข้อนี้ และ ข้อ 7 จะใช้บังคับ เลขอาธิการจะเสนอประเภทเหล่านี้ต่อสมัชชา ต่อจากนั้นให้แจ้งประเภท เหล่านี้ไปยังรัฐบาลของสมาชิกทั้งปวง ชื่อของพนักงาน ซึ่งรวมอยู่ในประเภทเหล่านั้นจะได้ แจ้งให้รัฐบาลของสมาชิกทราบเป็นคราว ๆ ไป

มาตรา 18. พนักงานของสหประชาชาติจะ

(ก) ได้รับความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วย วาจา หรือ เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่

(ข) ได้รับความยกเว้นจากการเรียกเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับเงินเดือน และค่าบำเหน็จ ที่สหประชาชาติจ่ายให้แก่ตน

(ค) ได้รับความคุ้มกันจากข้อผูกพันในบริการแห่งชาติ

(ง) ได้รับความคุ้มกัน รวมทั้งคุ้มครอง และญาติที่พึ่งตน จากข้อจำกัดเกี่ยวกับการ เข้าเมือง และการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(จ) ได้รับความเอกลิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับความสะดวกในการแลกเปลี่ยนอย่างเดียวกันกับ ที่ได้ให้แก่พนักงานในลำดับชั้นที่เทียบกันได้ ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของคณะทูตประจำรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) ได้รับ รวมทั้งคู่สมรส และญาติที่พึ่งตน ความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศ ในเวลาที่มีวิฤตติกาลระหว่างประเทศ อย่างเดียวกันกับผู้แทนทางการทูต

(ช) มีสิทธิที่จะนำเข้ามาโดยปลอดจากอากรซึ่ง เครื่องตกแต่งบ้านและของใช้ต่าง ๆ ในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศนั้น

มาตรา 19. นอกไปจากความคุ้มกันและเอกสิทธิที่ระบุไว้ในมาตรา 18 เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการทั้งปวงจะได้รับ ในส่วนที่เกี่ยวกับตนเอง คู่สมรส และบุตร ผู้เยาว์ เอกสิทธิและความคุ้มกัน ความยกเว้น และความสะดวกดังที่ได้ให้แก่ผู้แทนทางการทูต ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรา 20. เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่พนักงาน เพื่อประโยชน์ของสหประชาชาติ และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของ เอกชนเองไม่ เลขานุการจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะเพิกถอน ความคุ้มกันของพนักงานผู้ใดผู้หนึ่งใดในกรณีใดที่ตนเห็นว่าความคุ้มกันนั้น จะขัดขวางต่อกระบวนการ ความยุติธรรม และอาจเพิกถอนเสียได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ของสหประชาชาติ ในกรณี ของเลขานุการนั้น ให้คณะมนตรีความมั่นคงมีสิทธิสละความคุ้มกัน

มาตรา 21. ให้สหประชาชาติร่วมมือในทุกโอกาสกับ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสมาชิก ในการให้ความสะดวกแก่การปกครองรักษาความยุติธรรมที่ถูกต้อง จัดให้มีการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของตำรวจ และป้องกันมิให้เกิดการใช้โดยละเมิดใด ๆ เกี่ยวกับเอกสิทธิ ความคุ้มกัน และความสะดวกที่กล่าวไว้ในข้อนี้

ข้อ 6

ผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อสหประชาชาติ

มาตรา 22. ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากพนักงานที่อยู่ภายในขอบข่ายของข้อ 5) ที่ปฏิบัติ ภารกิจเพื่อสหประชาชาติ จะได้รับเอกสิทธิ และความคุ้มกัน เช่นที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยอิสระในระหว่างระยะเวลาแห่งการปฏิบัติภารกิจของตนรวมทั้งเวลาที่ได้ใช้ไปในการเดินทาง เกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจของตนนั้นด้วย โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้จะได้รับ

- (ก) ความคุ้มกันจากการจับกุม หรือการกักขัง และจากการยึดทึบหือส่วนตัว
- (ข) ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด ในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำของผู้เชี่ยวชาญในระหว่างระยะเวลาการปฏิบัติภารกิจของตน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายนี้ให้คงอำนาจให้สืบต่อไป แม้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้รับหน้าที่ให้ปฏิบัติภารกิจ เพื่อสหประชาชาติอีกต่อไปแล้ว
- (ค) ความละเมิดมิได้ต่อกระตาศเอกสารและเอกสารทั้งปวง
- (ง) เพื่อประโยชน์แก่การคมนาคมระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับสหประชาชาติ สิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะรับกระตาศเอกสารหรือหนังสือโต้ตอบ โดยทางผู้ส่งหนังสือ หรือถุงประทับตรา
- (จ) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อก้ำกัศทางเงินตรา หรือการแลกเปลี่ยนอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติภารกิจเป็นทางการชั่วคราว
- (ฉ) ความคุ้มกัน และความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับหือส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

มาตรา 23. เอกสิทธิ และความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประโยชน์ของสหประชาชาติ หากใช้เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชนเองไม่ เลขาธิการจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะเพิกถอนความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดคนหนึ่ง ในกรณีใดที่ตนเห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อกระบวนการยุติธรรม และอาจเพิกถอนเสียได้โดยไม่เสียมเสียมแก่ประโยชน์ของสหประชาชาติ

ข้อ 7

แลส เซปาส เซของสหประชาชาติ

มาตรา 24. สหประชาชาติอาจออกแลส เซปาส เซของสหประชาชาติ ให้แก่พนักงานของสหประชาชาติ แลส เซปาส เซเหล่านี้เจ้าหน้าที่ของสมาชิกจะต้องยอมรับนับถือ และรับรองว่าเป็นเอกสารการเดินทางที่สมบูรณ์ ทั้งนี้ให้ค้ำนึ่งถึงบทบัญญัติแห่งมาตรา 25

มาตรา 25. คำร้องขอให้ตรวจลงตรา (ในกรณีที่กำหนดให้มี) จากผู้ถือแอสเซสเมนต์ของสหประชาชาติ ในเมื่อได้แนบหนังสือรับรองว่าตนเดินทางในธุรกิจของสหประชาชาตินั้น หวังได้รับการจัดการให้โดยเร็วเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ บุคคลเช่นนั้นย่อมได้รับความสะดวกเพื่อการเดินทางโดยเร็ว

มาตรา 26. ความสะดวกเช่นเดียวกันกับที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 25 นั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญและบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีใบรับรองว่าตนเดินทางในธุรกิจของสหประชาชาติ แม้ว่าจะมิได้เป็นผู้ถือแอสเซสเมนต์ของสหประชาชาติก็ตาม

มาตรา 27. เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และผู้อำนวยการที่เดินทางด้วยแอสเซสเมนต์ของสหประชาชาติในธุรกิจของสหประชาชาติ ได้รับความสะดวกอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่อนุแทนทางการทูต

มาตรา 28. บทบัญญัติแห่งข้อนี้อาจใช้แก่พนักงานที่เทียบกันได้ของทบวงการชำนัญพิเศษ ถ้าหากว่าความตกลงเพื่อความสัมพันธที่จัดทำขึ้นตามข้อ 63 ของกฎบัตรได้กำหนดไว้ดั่งนั้น

ข้อ 8

การระงับข้อพิพาท

มาตรา 29. สหประชาชาติจะจัดทำบทบัญญัติเพื่อวิธีการอันเหมาะสมในการที่จะระงับ

(ก) ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากสัญญา หรือข้อพิพาทที่มีลักษณะกฎหมายเอกชนอย่างอื่น ซึ่งสหประชาชาติ เป็นคู่กรณีพิพาทฝ่ายหนึ่ง

(ข) ข้อพิพาทที่พัวพันกับพนักงานของสหประชาชาติ ซึ่งได้อุปโภคความคุ้มกันด้วยเหตุแห่งตำแหน่งเป็นทางการของตน ถ้าหากว่าเลขานุการมิได้เพิกถอนความคุ้มกันนั้น

มาตรา 30. ข้อแตกต่างทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการตีความ หรือการใช้อนุสัญญาฉบับนี้ขึ้น ให้ส่งไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ นอกจากในกรณีใดที่คู่กรณีตกลงกันให้ใช้วิธีการระงับอย่างอื่น ถ้าข้อแตกต่างเกิดขึ้นระหว่างสหประชาชาติฝ่ายหนึ่ง และสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง ก็ให้ทำคำร้องขอเพื่อขอความเห็นแนะนำในปัญหากฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามข้อ 96 แห่งกฎบัตร และข้อ 65 แห่งธรรมนูญของศาล ความเห็นที่ศาลได้ให้ขึ้น ให้คู่กรณียอมรับว่าเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อสุดท้าย

มาตรา 31. อนุสัญญานี้ให้เสนอต่อทุกสมาชิกของสหประชาชาติเพื่อภาคยานุวัติ

มาตรา 32. ภาคยานุวัตินั้น จะเป็นผลโดยการมอบตราสารให้กับ เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ และอนุสัญญาจะมีผลใช้บังคับแก่แต่ละสมาชิกในวันที่มอบสารภาคยานุวัติแต่ละรายนั้น

มาตรา 33. เลขาธิการจะแจ้งไปยังสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติถึงการมอบภาคยานุวัติของแต่ละราย

มาตรา 34. เป็นที่เข้าใจกันว่า เมื่อได้มอบสารภาคยานุวัติในนามของสมาชิกใดแล้ว สมาชิกนั้นจะอยู่ในฐานะภายใต้กฎหมายของตนเองที่จะดำเนินการให้เป็นผลแก่ข้อกำหนดแห่งอนุสัญญานี้

มาตรา 35. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับต่อไประหว่างสหประชาชาติและสมาชิกทุกประเทศ ซึ่งได้มอบสารภาคยานุวัติแล้ว ครายเท่าที่สมาชิกนั้นยังคงเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ หรือจนกระทั่งอนุสัญญาทั่วไปที่ได้แก้ไขใหม่ได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชา และสมาชิกนั้นได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาที่ได้แก้ไขใหม่นี้

มาตรา 36. เลขาธิการอาจทำความตกลงเพิ่มเติมกับสมาชิกใดหรือสมาชิกทั้งหลาย เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติอนุสัญญานี้เท่าที่สมาชิกนั้น หรือสมาชิกเหล่านั้นเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ความตกลงเพิ่มเติมเหล่านี้ในแต่ละกรณีจะต้องได้รับความเห็นชอบของสมัชชา

อนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกัน
 ของทบวงการชำนัญพิเศษ สมิชชาแห่งสหประชาชาติ
 ได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1947

โดยที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้รับเอา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946
 ซึ่งข้อมติอันมุ่งหมายให้เกิด เอกภาพเท่าที่จะทำได้แห่งเอกสิทธิและความคุ้มกัน ซึ่งสหประชาชาติ
 และทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ ได้อุปโภคอยู่ และ

โดยที่ได้มีการหารือเกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นผลตามข้อมติดังกล่าวแล้ว
 ระหว่างสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ

ฉะนั้น โดยข้อมติที่ 179(2) ซึ่งได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1947
 สมัชชาจึงได้ให้ความเห็นชอบในอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งได้เสนอไปยังทบวงการชำนัญพิเศษเพื่อการ
 สนองรับ และเสนอไปยังสมาชิกทุกรายแห่งสหประชาชาติและทุกรัฐอื่นที่เป็นสมาชิกแห่งทบวง-
 การชำนัญพิเศษทบวงการหนึ่ง หรือกว่านั้นเพื่อภาคยานุวัติ

ข้อ 1

บทนิยาม และขอบข่าย

มาตรา 1

ในอนุสัญญานี้

- (1) คำว่า "ข้อมาตรฐาน" นั้น หมายถึงบทบัญญัติแห่งข้อ 2 ถึงข้อ 9
- (2) คำว่า "ทบวงการชำนัญพิเศษ" หมายความว่า
 - (ก) องค์การการกรรมระหว่างประเทศ
 - (ข) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ

- (ค) องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- (ง) องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
- (จ) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
- (ฉ) ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ
- (ช) องค์การอนามัยโลก
- (ซ) สหภาพสากลไปรษณีย์
- (ฌ) สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และ
- (ญ) ทบวงการอื่นใดที่มีความสัมพันธ์กับสหประชาชาติตามข้อ 57 และ 63

แห่งกฏบัตร

(3) คำว่า "อนุสัญญา" ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการใดเฉพาะราย หมายความว่า ข้อมาตรฐานตามที่ได้แก้ไขแล้วโดยด้วยทสุดท้าย (หรือที่แก้ไขแล้ว) แห่งภาคผนวก ซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษนั้นได้ส่งมาตรา 36 และ 38

(4) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ 3 คำว่า "ทรัพย์สินและสินทรัพย์" ให้รวมถึง ทรัพย์สินและกองทุน ซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษได้จัดการเพื่อส่งเสริมหน้าที่ตามธรรมนูญของทบวง การนั้น

(5) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ 5 และ 7 ถ้อยคำว่า "ผู้แทนแห่งสมาชิก" ให้ถือว่ารวมถึงบรรดาผู้แทน ผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค และเลขานุการ แห่งคณะผู้แทน

(6) ในมาตรา 13, 14, 15 และ 25 ถ้อยคำว่า "การประชุมซึ่งทบวงการชำนัญ พิเศษจัดให้มี" หมายความว่า การประชุม (1) ของสมาชิกและขององค์บริหาร (ไม่ว่าจะใช้ชื่อ อย่างไร) แห่งทบวงการนั้น และ (2) ของคณะกรรมการใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในธรรมนูญ ของทบวงการ (3) ของการประชุมระหว่างประเทศใด ๆ ซึ่งทบวงการจัดให้มี และ (4) ของคณะกรรมการใด ๆ แห่งองค์บริหารเหล่านี้

(7) คำว่า "หัวหน้าบริหาร" หมายความว่าถึงพนักงานฝ่ายบริหารชั้นหัวหน้าแห่ง
ทบวงการชำนัญพิเศษที่อยู่ในบัญชานั้น ไม่ว่าจะใช้ชื่อเป็น "ผู้อำนวยการ" หรืออย่างอื่น

มาตรา 2

รัฐภาคีแต่ละรัฐแห่งอนุสัญญาฯ นี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการใด
ที่อนุสัญญาฯ นี้เป็นอันใช้บังคับได้แล้วตามมาตรา 37 จะต้องให้เอกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ปรากฏ
ในข้อมาตรฐานแก่หรือเกี่ยวกับทบวงการนั้น ตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในข้อมาตรฐานนั้น ภายใต้
บังคับแห่งการแก้ไขใด ๆ ซึ่งข้อมาตรฐาน เหล่านั้นอันมีอยู่ในบทบัญญัติแห่งภาคผนวกสุดท้าย
(หรือที่แก้ไขแล้ว) เกี่ยวกับทบวงการนั้น และซึ่งได้ส่งไปตามมาตรา 36 หรือ 38

ข้อ 2

สภาพนิติบุคคล

มาตรา 3

ทบวงการชำนัญพิเศษจะพึงมีสภาพนิติบุคคลและความสามารถที่จะ (ก) ทำสัญญา
(ข) ได้มาและจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ (ค) ดำเนินคดี

ข้อ 3

ทรัพย์สิน กองทุน และสินทรัพย์

มาตรา 4

ทบวงการชำนัญพิเศษก็ดี ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของทบวงการชำนัญพิเศษก็ดี ไม่ว่าจะ
ตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้อุปโภคความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย
ทุกรูป เว้นแต่ตราบเท่าที่ในกรณีเฉพาะรายที่ทบวงการชำนัญพิเศษได้สละความคุ้มกันนั้นอย่าง
ชัดแจ้ง อย่างไรก็ดีเป็นที่เข้าใจกันว่าการสละความคุ้มกันนั้นจะไม่ขยายถึงมาตรการบังคับคดี
ใด ๆ

มาตรา 5

สถานที่ของทบวงการชำนัญพิเศษจะถูกละเมิดมิได้ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มครองจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกแซงในรูปอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางบริหาร ทางการปกครอง ทางศาล หรือทางนิติบัญญัติ

มาตรา 6

บรรณสารของทบวงการชำนัญพิเศษ และโดยทั่วไป เอกสารทั้งปวงที่เป็นของทบวงการหรือที่ทบวงการยึดถือไว้ จะถูกละเมิดมิได้ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

มาตรา 7

โดยมิถูกจำกัดโดยการควบคุม ข้อบังคับหรือประกาศพักรงที่ชั่วคราวทางการคลังชนิดใด ๆ

(ก) ทบวงการชำนัญพิเศษอาจมีกองทุน ทองคำหรือเงินตราชนิดใด ๆ และดำเนินการบัญชีในเงินตราใด ๆ

(ข) ทบวงการชำนัญพิเศษอาจโอนกองทุน ทองคำหรือเงินตราของทบวงการได้โดยเสรีจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศใด ๆ และเปลี่ยนแปลงเงินตราใด ๆ ซึ่งทบวงการยึดถือไว้ให้เป็นเงินตราอื่นใดได้

มาตรา 8

ในการใช้สิทธิตามมาตรา 7 ข้างบนนี้ ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการ จะต้องเอาใจใส่ตามสมควรแก่ข้อกั้กต่างใด ๆ ซึ่งรัฐบาลของรัฐภาคีใด ๆ แห่งอนุสัญญานี้ได้เสนอขึ้น ตราบเท่าที่พิจารณาเห็นว่าข้อกั้กต่าง เช่นนั้นอาจทำให้บังเกิดผลได้โดยไม่เสียหายแก่ประโยชน์ของทบวงการนั้น

มาตรา 9

ทบวงการชำนัญพิเศษก็ดี สิทธิประโยชน์ รายได้ และทรัพย์สินอย่างอื่นของทบวงการก็ดี

(ก) จะได้รับความยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า ทบวงการชำนัญพิเศษจะไม่เรียกร้องความยกเว้นจากภาษี ซึ่งตามความเป็นจริงมิได้มากกว่า ค่าภาระ เพื่อบริการสาธารณูปโภค

(ข) จะได้รับความยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้ามและข้อจำกัดว่าด้วยการนำเข้า และการนำออกในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งของของทบวงการชำนัญพิเศษนำเข้าหรือนำออกเพื่อการใช้เป็นทางการของทบวงการ อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า สิ่งของที่นำเข้าภายใต้ความยกเว้น เช่นนั้น จะเอาออกขายในประเทศซึ่งสิ่งของนั้น ๆ ได้ถูกนำเข้าไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้กับรัฐบาลของประเทศนั้น

(ค) จะได้รับความยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้ามและข้อจำกัดว่าด้วยการนำเข้า และนำออกในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์โฆษณาของทบวงการนั้น

มาตรา 10

ตามกฎหมายทั่วไป แม้ทบวงการชำนัญพิเศษจะไม่เรียกร้องความยกเว้นจากอากรสรรพสามิตและภาษีในการขายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของราคาที่จะต้องชำระ ถึงอย่างไรก็ดีเมื่อทบวงการชำนัญพิเศษทำการซื้อรายใหญ่ เพื่อการใช้เป็นทางการ ซึ่งทรัพย์สินที่ได้ถูกเรียกเก็บ หรือที่อาจถูกเรียกเก็บอากรหรือภาษี เช่นนั้นแล้ว หากสามารถจะกระทำได้ ก็ให้รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้ ทำข้อตกลงทางการปกครองที่เหมาะสม เพื่อผ่อนผันหรือคืนจำนวนเงินค่าอากรหรือภาษีนั้น

ข้อ 4

ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับการคมนาคม

มาตรา 11

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะได้อุปโภคในอาณาเขตของแต่ละรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการนั้น เพื่อการคมนาคมเป็นทางการของทบวงการ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าที่รัฐบาลแห่งรัฐนั้นให้แก่รัฐบาลอื่นใด รวมทั้งคณะทูตของรัฐบาลนั้นในเรื่องการลำดับก่อนหลัง อัตราและภาษี เกี่ยวกับไปรษณีย์ เคเบิล โทรเลข วิทยุโทรเลข โทรภาพ โทรศัพท และการคมนาคมอย่างอื่น และอัตราหนังสือพิมพ์เพื่อการแจ้งข่าวสารแก่หนังสือพิมพ์และวิทยุ

มาตรา 12

มิให้ทำการตรวจข่าวหนังสือได้ตอบเป็นทางการ และการคมนาคมเป็นทางการอย่างอื่นของทบวงการชำนัญพิเศษ

ทบวงการชำนัญพิเศษจะมีสิทธิที่จะใช้รหัสและที่จะส่งและรับหนังสือได้ตอบโดยทางผู้ส่งหนังสือ หรือถุงประทับตราซึ่งจะมีความคุ้มกันและ เอกสิทธิ์ อย่างเดียวกันกับผู้ส่งหนังสือและถุงทางการทูต

ความในมาตรานี้ มิให้แปลความไปในทางที่จะไม่รับเอาการกระทำในทางป้องกันเกี่ยวกับความมั่นคงที่เหมาะสม ซึ่งจะได้กำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาและทบวงการชำนัญพิเศษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 5

ผู้แทนของสมาชิก

มาตรา 13

ผู้แทนของสมาชิกในการประชุมซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษจัดให้มีขึ้นนั้น ขณะปฏิบัติหน้าที่ และระหว่างการเดินทางของตน ไปยังและมาจากสถานที่ประชุม จะได้อุปโภค เอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมหรือการคุมขังและจากการยึดทึบห่อส่วนตัว และในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงที่เขากระทำ ในตำแหน่งหน้าที่ ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด

(ข) ความละเมิดมิได้ต่อกระดาษเอกสาร และเอกสารทั้งปวง

(ค) สิทธิที่จะใช้รหัสและที่จะรับกระดาษเอกสารหรือหนังสือได้ตอบโดยทางผู้ส่ง หนังสือหรือถุงประทับตรา

(ง) ความยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับตนเองและคู่สมรสจากข้อกำหนดการเข้าเมือง การจดทะเบียนคนต่างด้าว หรือข้อผูกพันเกี่ยวกับบริหารแห่งชาติในรัฐที่ตนเข้าไปหรือผ่านใน การปฏิบัติหน้าที่ของตน

(จ) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกำหนดทางเงินตรา หรือการแลกเปลี่ยนอย่าง เดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติภารกิจเป็นการชั่วคราว

(ฉ) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับหีบห่อส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ ให้แก่บุคคลในคณะทูตที่เทียบชั้นกัน

มาตรา 14

เพื่อที่จะให้มีเสรีภาพบริบูรณ์ในการพูด และเป็นอิสระโดยบริบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่สำหรับผู้แทนของสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษในการประชุมที่ทบวงการนั้น ๆ จัดให้มีขึ้น จึงให้คงอำนาจความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือ เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำที่บังพวนในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนนั้นสืบต่อไป แม้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมิได้ปฏิบัติหน้าที่ เช่นว่านั้นอีกต่อไปแล้ว

มาตรา 15

ในกรณีที่มีการเรียกเก็บภาษีอากรรูปใด ๆ ขึ้นอยู่กับการมีถิ่นที่อยู่ระยะเวลาของผู้แทนของสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษในการประชุม ซึ่งทบวงการจัดให้มีขึ้นอยู่ในรัฐสมาชิกเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนนั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาแห่งการมีถิ่นที่อยู่

มาตรา 16

เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้แทนของสมาชิก โดยมีใช้เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชน แต่เพื่อที่จะพิทักษ์การปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษ ฉะนั้น สมาชิกจึงไม่เพียงมีสิทธิเท่านั้นแต่ยังอยู่ภายใต้หน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันแก่ผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ ซึ่งสมาชิกรู้เห็นว่าความคุ้มกันจะขัดขวางต่อกระบวนการยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ความมุ่งประสงค์ที่ให้ความคุ้มกันนั้น

มาตรา 17

บทบัญญัติแห่งมาตรา 13, 14 และ 15 มิให้ใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนในสัญชาติหรือซึ่งตนเป็นหรือได้เป็นผู้แทน

ข้อ 6

พนักงาน

มาตรา 18

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะระบุประเภทของพนักงาน ซึ่งบทบัญญัติของข้อนี้ และข้อ 8 จะใช้บังคับ ทบวงการชำนัญพิเศษจะได้แจ้งประเภทของพนักงานไปยังรัฐบาลของรัฐทั้งปวงที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการนั้น และแจ้งไปยังเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ จะได้แจ้งให้รัฐบาลดังกล่าวข้างต้นทราบชื่อของพนักงาน ซึ่งรวมอยู่ในประเภทเหล่านี้เป็นคราว ๆ ไป

มาตรา 19

พนักงานของทบวงการชำนัญพิเศษจะ

- (ก) ได้รับความคุ้มครองจากระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่
- (ข) ได้รับความยกเว้นอย่างเดียวกันจากการเรียกเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับเงินเดือนและค่าบำเหน็จที่ทบวงการชำนัญพิเศษได้จ่ายให้แก่ตน และตามเงื่อนไขอย่างเดียวกันกับที่พนักงานแห่งสหประชาชาติได้รับอยู่
- (ค) ได้รับความคุ้มครอง รวมทั้งคู่สมรส และญาติที่พึ่งตน จากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (ง) ได้รับความยกเว้นอย่างเดียวกันเกี่ยวกับความสะดวกในการแลกเปลี่ยนอย่างเดียวกันกับที่ได้ให้แก่บุคคลในคณะทูตที่ดำรงตำแหน่งเทียบชั้นกันได้
- (จ) ได้รับความคุ้มครองรวมทั้งคู่สมรส และญาติที่พึ่งตน ความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิฤติกาลระหว่างประเทศอย่างเดียวกันกับบุคคลในคณะทูตที่ดำรงตำแหน่งเทียบชั้นกันได้

(ฉ) มีสิทธิที่จะนำเข้ามาโดยปลอดการอากรซึ่งเครื่องตกแต่งบ้านและของใช้ต่าง ๆ ในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศนั้น

มาตรา 20

พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษจะได้รับความยกเว้นจากข้อผูกพันเกี่ยวกับบริการแห่งชาติ แต่ทว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐที่พนักงานนั้นเป็นคนในสัญชาติ ความยกเว้นเช่นว่านั้น จะได้จำกัดให้แก่พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งเนื่องแต่หน้าที่ของตนได้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อซึ่งหัวหน้าบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษได้รวบรวมขึ้น และได้รับความเห็นชอบจากรัฐที่เกี่ยวข้องแล้ว

หากว่า พนักงานอื่นแห่งทบวงการชำนัญพิเศษถูกเรียกให้ให้บริการแห่งชาติ เมื่อทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องร้องขอ ก็ให้รัฐที่เกี่ยวข้องให้การผ่อนผันชั่วคราวในการเรียกพนักงาน เช่นว่านั้นเท่าที่อาจจำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้งานอันเป็นสำคัญต้องสะดุดหยุดลง

มาตรา 21

นอกจากความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 19 และ 20 แล้ว หัวหน้าบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการ รวมทั้งพนักงานใด ๆ ที่ทำการแทนหัวหน้าบริหาร เมื่อหัวหน้าบริหารไม่อยู่ทำหน้าที่ จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ความยกเว้นและความสะดวกที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูตในส่วนที่เกี่ยวกับตนเอง คู่สมรสและบุตรผู้เยาว์ของตน ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรา 22

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันนั้น ให้แก่พนักงานเพื่อประโยชน์ของทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชนเองไม่ ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของพนักงานผู้ใดผู้หนึ่ง ในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อการบรรเทาความยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ของทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 23

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะร่วมมือในทุกโอกาสกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกในการให้ความสะดวกแก่การปกครองรักษาความยุติธรรมที่ถูกต้อง จัดให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของตำรวจ และป้องกันมิให้เกิดการใช้โดยละเมิดใด ๆ เกี่ยวกับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และความสะดวกที่กล่าวไว้ในข้อนี้

ข้อ 7

การใช้เอกสิทธิ์โดยละเมิด

มาตรา 24

ถ้ารัฐใดซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาพิจารณาเห็นว่าได้มีการใช้เอกสิทธิ์ หรือความคุ้มกันที่อนุสัญญานี้ให้ไว้โดยละเมิด ก็ให้มีการหารือระหว่างรัฐนั้น และทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดว่าการใช้ใด ๆ โดยละเมิด เช่นว่านั้น เกิดขึ้นหรือไม่ และถ้ามีการใช้โดยละเมิด เกิดขึ้นก็ให้พยายามที่จะจัดการมิให้เกิดซ้ำขึ้นอีก ถ้าการหารือ เช่นว่านั้น ไม่ได้ผลเป็นที่พอใจแก่รัฐและทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องแล้ว ปัญหาที่ว่าได้มีการใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันโดยละเมิด เกิดขึ้นหรือไม่นั้น ให้เสนอไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามมาตรา 32 ถ้าศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเห็นว่ามีการใช้โดยละเมิด เช่นว่านั้น เกิดขึ้นจริง รัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากการใช้โดยละเมิด เช่นว่านั้น ย่อมมีสิทธิที่จะยับยั้งมิให้คุณประโยชน์แห่ง เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ถูก ใช้โดยละเมิดนั้นแก่ทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้แจ้งให้ทบวงการชำนัญพิเศษนั้นทราบแล้ว

มาตรา 25

1. ผู้แทนของสมาชิก ในการประชุมที่ทบวงการชำนัญพิเศษจัดให้มีขึ้น ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ของตน และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม และพนักงานตามความหมายในมาตรา 18 จะไม่ถูกเจ้าหน้าที่แห่งอาณาเขตสั่งให้ออกไปจากประเทศที่ตนกระทำหน้าที่

อยู่เนื่องจากกิจการใด ๆ ที่คุณสามารถทำในตำแหน่งหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่การใช้เอกสิทธิ์โดย
ละเมิดของสถานที่ผู้ใดกระทำลงโดยบุคคลใด ๆ เช่นว่านั้นในกิจการในประเทศนั้น อันเป็น
การนอกตำแหน่งหน้าที่ของคุณ บุคคลนั้นอาจถูกรัฐบาลแห่งประเทศนั้นบังคับให้ออกไปก็ได้
แต่ที่ว่า

2. (1) ผู้แทนของสมาชิกหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มครองทางการทูตตามมาตรา
21 จะได้ถูกส่งให้ออกไปจากประเทศด้วยวิธีอื่น นอกจากวิธีการทางการทูตที่ใช้แก่ผู้แทนทาง
ทูตที่ประจำประเทศนั้น

(2) ในกรณีพนักงานซึ่งตามมาตรา 21 มิได้ใช้บังคับ มิให้ออกคำสั่งให้ออกไปจาก
ประเทศ นอกจากจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศนั้น และ
ความเห็นชอบ เช่นว่านั้นจะให้ได้อีกเมื่อได้หารือกับหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ
ที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น และถ้าได้ดำเนินคดีเกี่ยวกับการขับออกจากประเทศต่อพนักงานผู้ใด
หัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษย่อมมีสิทธิที่จะไปปรากฏตัวในการดำเนินคดี เช่นว่านั้น
ในนามของบุคคลที่ถูกฟ้องนั้นได้

ข้อ 8

แลส เซปาส เซ

มาตรา 26

พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษมีสิทธิที่จะใช้แลส เซปาส เซของสหประชาชาติ
โดยอนุวัติตามข้อตกลงทางธุรการ ซึ่งจะได้ทำขึ้นระหว่างเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ กับ
พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ อาจได้รับมอบอำนาจพิเศษใน
การออกแลส เซปาส เซได้ เลขาธิการแห่งสหประชาชาติจะได้แจ้งให้ทุกรัฐที่เป็นภาคีแห่ง
อนุสัญญาที่ทราบถึงข้อตกลงทางธุรการแต่ละฉบับที่ได้ทำกันนั้น

มาตรา 27

รัฐที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้จะยอมรับนับถือและรับรองแลส เช่ปาส เช่ของสหประชาชาติ ที่ออกให้แก่พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษว่าเป็นเอกสารการเดินทางที่สมบูรณ์

มาตรา 28

คำร้องขอให้ตรวจลงตราในกรณีที่ทำเป็นของพนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ผู้ถือแลส เช่ปาส เช่ของสหประชาชาติที่มีหนังสือรับรองว่าตนเดินทางในธุรกิจของทบวงการชำนัญพิเศษแบบประกอบนั้น จะได้รับการจัดการให้โดยเร็วเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ บุคคลเช่นว่านั้น จะได้รับความสะดวกเพื่อการเดินทางโดยเร็ว

มาตรา 29

ความสะดวกเช่นเดียวกันกับที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 28 นั้น จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ และบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีหนังสือรับรองว่าตนเดินทางในธุรกิจของทบวงการชำนัญพิเศษด้วย แม้ว่า จะมีไม่ใช่เป็นผู้ถือแลส เช่ปาส เช่ของสหประชาชาติก็ตาม

มาตรา 30

หัวหน้าบริหาร ผู้ช่วยหัวหน้าบริหาร หัวหน้าส่วนทรวง และพนักงานอื่น ซึ่งมีลำดับชั้น ไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนทรวงแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งเดินทางโดยอาศัยแลส เช่ปาส เช่ของ สหประชาชาติในธุรกิจของทบวงการชำนัญพิเศษ จะได้รับความสะดวกในการเดินทางอย่างเดียวกันกับที่ได้อำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลในคณะทูตที่ดำรงตำแหน่งเทียบชั้นกันได้

ข้อ 9

การระงับแห่งข้อพิพาท

มาตรา 31

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะจัดทำบทบัญญัติเพื่อวิธีการอันเหมาะสมในการที่จะระงับ

(ก) ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากสัญญา หรือข้อพิพาทที่มีลักษณะกฎหมายเอกชนอย่างอื่น ซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษเป็นคู่กรณีพิพาทฝ่ายหนึ่ง

(ข) ข้อพิพาทที่หัวพันกับพนักงานของทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งได้อุปโภคความคุ้มกัน ด้วยเหตุแห่งตำแหน่งเป็นทางการของตน ถ้ามิได้มีการเพิกถอนความคุ้มกันนั้นตามบทบัญญัติแห่ง มาตรา 22

มาตรา 32

ข้อแตกต่างทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการตีความ หรือการใช้อุสัญญาฉบับนั้น ให้ส่งไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ นอกจากในกรณีใดซึ่งคู่กรณีตกลงกันให้ใช้วิธีการระงับอย่างอื่น ถ้าข้อแตกต่างเกิดขึ้นระหว่างทบวงการชำนัญพิเศษฝ่ายหนึ่ง และสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง ก็ให้ทำคำร้องขอเพื่อความ เห็นแนะนำในปัญหากฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามข้อ 96 แห่งกฎบัตร และ ข้อ 65 แห่งธรรมนูญของศาลและบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องแห่งความตกลงที่ได้ทำกันระหว่างสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง ความเห็นที่ศาลได้ให้ นั้น ให้คู่กรณียอมรับว่าเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ 10

ภาคผนวกและการใช้บังคับแก่ทบวงการชำนัญพิเศษเฉพาะราย

มาตรา 33

ในการใช้บังคับแก่ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการนั้น ข้อมาตรฐานยอมใช้ บังคับภายใต้บังคับแห่งการแก้ไขใด ๆ ที่ปรากฏในฉบับสุดท้าย (หรือที่ได้แก้ไขแล้ว) แห่ง ภาคผนวกที่เกี่ยวกับทบวงการนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 36 และ 38

มาตรา 34

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการใด ให้ตีความ ไปในทางที่เกี่ยวกับหน้าที่ที่ทบวงการนั้นได้รับมอบหมายตามตราสารธรรมนูญของทบวงการ

มาตรา 35

ร่างภาคผนวก 1 ถึง 9 นั้น เจาะจงไว้สำหรับบรรดาทบทวนการชำนัญพิเศษ ซึ่ง
ได้มีชื่อกล่าวไว้ในภาคผนวกนั้น ในกรณีที่ทบทวนการชำนัญพิเศษทบทวนการใดมิได้มีชื่อกล่าวไว้
ในมาตรา 1 เลขานุการแห่งสหประชาชาติจะได้เสนอร่างภาคผนวกที่คณะมนตรีเศรษฐกิจและ
การสังคมได้แนะนำแก่ทบทวนการชำนัญพิเศษนั้น

มาตรา 36

ค้วทสุดท้ายแห่งภาคผนวกแต่ละฉบับ จะต้องเป็นฉบับที่ได้รับความเห็นชอบจากทบทวน
การชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องตามกระบวนการตามธรรมนูญของทบทวนการนั้น สำเนาภาคผนวกที่
ทบทวนการชำนัญพิเศษแต่ละทบทวนการ เห็นชอบแล้วนั้น ให้ทบทวนการที่เกี่ยวข้องส่งให้แก่เลขานุการ
แห่งสหประชาชาติ และให้ใช้แทนร่างที่อ้างอิงถึงในมาตรา 35

มาตรา 37

อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ทบทวนการชำนัญพิเศษแต่ละทบทวนการต่อ เมื่อทบทวนการนั้น
ได้ส่งค้วทสุดท้ายแห่งภาคผนวก เกี่ยวเนื่องให้แก่เลขานุการแห่งสหประชาชาติแล้ว และได้แจ้ง
ให้เลขานุการแห่งสหประชาชาติทราบแล้วว่าทบทวนการนั้นได้รับรองข้อมาตรฐานตามที่ได้แก้ไข
โดยภาคผนวกนี้ และรับที่จะปฏิบัติให้เป็นผลตามมาตรา 8, 18, 22, 23, 24, 31, 32,
42 และ 45 (ภายใต้บังคับแห่งการแก้ไขใด ๆ แห่งมาตรา 32 ซึ่งอาจเห็นเป็นการจำเป็น
เพื่อยังค้วทสุดท้ายแห่งภาคผนวกให้สอดคล้องกับตราสารธรรมนูญของทบทวนการนั้น) และ
บทบัญญัติใด ๆ ของภาคผนวกซึ่งกำหนดข้อผูกพันสำหรับทบทวนการนั้น เลขานุการจะได้ส่งสำเนา
ที่รับรองว่าถูกต้องแล้วแก่ภาคผนวกทุกฉบับที่ได้ส่งให้แก่เลขานุการตามมาตรานี้ และภาคผนวก
ที่แก้ไขแล้ว ที่ได้ส่งตามมาตรา 38 ไปยังสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติและรัฐอื่น ๆ ที่เป็น
สมาชิกแห่งทบทวนการชำนัญพิเศษ

มาตรา 38

ถ้าหลังจากส่งภาคผนวกสุดท้ายตามมาตรา 36 แล้ว ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการ
ไคได้ให้ความเห็นชอบต่อการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ แก่ภาคผนวกนั้นตามกระบวนการตามธรรมนูญ
ของทบวงการ ก็ให้ทบวงการนั้นส่งภาคผนวกที่แก้ไขแล้วแก่เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 39

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้จะไม่จำกัดหรือทำให้เสื่อมเสียประการใดแก่เอกสิทธิและ
ความคุ้มกัน ซึ่งรัฐใด ๆ ได้ให้หรืออาจจะให้หลังจากนั้นแก่ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการไค
ด้วยเหตุแห่งการที่สำนักงานใหญ่ หรือที่ทำการภูมิภาคของทบวงการนั้นตั้งอยู่ในอาณาเขตของ
รัฐนั้น อนุสัญญานี้จะไม่ถือว่าเป็นการป้องกันการทำความตกลงเพิ่มเติมระหว่างรัฐใด ๆ ที่เป็น
ภาคีแห่งอนุสัญญานี้กับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการไคอันเป็นการปรับปรุงบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
หรือ เป็นการขยาย หรือตัดทอน เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ให้ออกตามอนุสัญญานี้

มาตรา 40

เป็นที่เข้าใจกันว่า ข้อมาตรฐานตามที่ได้แก้ไขโดยตัวบทสุดท้ายแห่งภาคผนวกที่ทบวง
การชำนัญพิเศษได้ส่งไปยังเลขาธิการแห่งสหประชาชาติตามมาตรา 36 (หรือภาคผนวกที่แก้ไข
แล้วฉบับใดที่ส่งไปตามมาตรา 38) นั้น จะต้องสอดคล้องกันกับบทบัญญัติแห่งตราสารธรรมนูญ
ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นของทบวงการชำนัญพิเศษนั้น และถ้าตราสารนั้นจำเป็นต้องมีการแก้ไข
เพิ่มเติมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การทำตราสารธรรมนูญให้สอดคล้องกันดังนี้แล้ว การแก้ไข
เพิ่มเติม เช่นว่านั้น ใช้บังคับได้ตามกระบวนการตามธรรมนูญของทบวงการนั้นก่อนที่จะได้ส่ง
ภาคผนวกสุดท้าย (หรือที่แก้ไขแล้ว) ไป

อนุสัญญานี้ โดยอนุสัญญาเอง จะไม่ใช่ให้ เป็นการยกเลิกหรือพ้นจากบทบัญญัติใด ๆ
แห่งตราสารธรรมนูญของทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการไค หรือสิทธิหรือข้อผูกพันใด ๆ ซึ่ง
ทบวงการอาจมีอยู่ ได้มา หรือรับเอาโดยทางอื่น

ข้อ 11

บทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 41

การภาคยานุวัติอนุสัญญา^{นี้}โดยสมาชิกแห่งสหประชาชาติ และ (ภายใต้บังคับแห่ง
มาตรา 42) โดยรัฐที่เป็นสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ นั้น จะพึงทำด้วยการมอบ
สารภาคยานุวัติกับ เลขานุการแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจะมีผลในวันที่มอบสารนั้น

มาตรา 42

ทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องแต่ละทบวงการ จะได้ส่งด้วยทอนุสัญญา^{นี้}พร้อมด้วย
ภาคผนวกเกี่ยวเนื่องไปยังบรรดาสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งมีได้ เป็นสมาชิกแห่ง
สหประชาชาติ และจะได้เชิญสมาชิกรุ่น ๆ ให้ภาคยานุวัติอนุสัญญา^{นี้}ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงการนั้น
โดยการมอบสารภาคยานุวัติอนุสัญญา^{นี้}ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงการนั้น แก่เลขานุการแห่งสหประชาชาติ
หรือหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 43

แต่ละรัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา^{นี้}จะได้แจ้งไว้ในสารภาคยานุวัติถึงทบวงการชำนัญ
พิเศษทบวงการเดียวหรือหลายทบวงการ ซึ่งรัฐนั้นรับจะใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา^{นี้} ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับทบวงการนั้น ๆ แต่ละรัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา^{นี้}อาจรับว่าจะใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา^{นี้}แก่
ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการเดียวหรือกว่านั้นขึ้นไป โดยการแจ้งความภายหลัง เป็นลายลักษณ์-
อักษรให้ เลขานุการแห่งสหประชาชาติทราบ การแจ้งความ^{นี้}จะมีผลแต่วันที่ เลขานุการได้รับ

มาตรา 44

อนุสัญญา^{นี้} เริ่ม ใช้บังคับสำหรับแต่ละรัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา^{นี้} ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
ทบวงการชำนัญพิเศษ เมื่ออนุสัญญา^{นี้}ได้ใช้บังคับแก่ทบวงการนั้นตามมาตรา 37 และรัฐซึ่ง เป็น
ภาคีนั้นได้รับแล้วว่าจะ ใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา^{นี้}แก่ทบวงการนั้นตามมาตรา 43

มาตรา 45

เลขาธิการแห่งสหประชาชาติจะได้แจ้งให้บรรดาสมาชิกแห่งสหประชาชาติ กับทั้งสมาชิกทั้งปวงแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ และหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ทราบถึงการมอบสารภาคยานุวัติแต่ละรายซึ่งได้รับตามมาตรา 41 และถึงการแจ้งความภายหลังซึ่งได้รับตามมาตรา 43 หัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษจะได้แจ้งให้เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ และสมาชิกแห่งทบวงการที่เกี่ยวข้องทราบถึงการมอบสารภาคยานุวัติใด ๆ ที่ได้มอบไว้แก่หัวหน้าบริหารนั้นตามมาตรา 42

มาตรา 46

เป็นที่เข้าใจกันว่า เมื่อได้มอบสารภาคยานุวัติ หรือแจ้งความภายหลังไว้แล้วในนามของรัฐใด รัฐนั้นย่อมอยู่ในฐานะตามกฎหมายของรัฐนั้นเองที่จะปฏิบัติให้เป็นผลตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญานี้ ตามที่แก้ไขโดยสัตตสุตท้ายแห่งภาคผนวกใด ๆ เกี่ยวกับทบวงการ ซึ่งการภาคยานุวัติหรือการแจ้งความ เช่นว่านั้นคลุมถึง

มาตรา 47

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 2 และ 3 ของมาตรานี้ แต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ รับจะใช้อนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการ ซึ่งการภาคยานุวัติหรือการแจ้งความภายหลังนั้นคลุมถึง จนถึงเวลาที่อนุสัญญาหรือภาคผนวกที่แก้ไขใหม่จะใช้แก่ทบวงการนั้น และรัฐดังกล่าวจะได้สนองรับอนุสัญญาหรือภาคผนวกที่แก้ไขใหม่แล้ว ในกรณีภาคผนวกที่แก้ไขใหม่ การสนองรับของรัฐทั้งหลายจะทำได้โดยแจ้งความต่อ เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจะมีผลในวันที่เลขาธิการได้รับแจ้งความ

2. อย่างไรก็ตาม แต่ละรัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ซึ่งมิได้ เป็น หรือได้ เลิก เป็นสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ อาจยื่นแจ้งความ เป็นลายลักษณ์อักษรต่อ เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ และหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการที่เกี่ยวข้องแจ้งว่ารัฐนั้น เจตนาที่จะยับยั้งมิให้

คุณประโยชน์ตามอนุสัญญานี้แก่ทบวงการนั้น นับแต่วันที่ได้ระงับไว้ซึ่งต้องไม่ก่อนเวลาสาม เดือน นับแต่วันที่ได้รับความนั้น

3. แต่ละรัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้อาจยับยั้งมิให้คุณประโยชน์ตามอนุสัญญานี้ แก่ทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ ซึ่งเลิกมีความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ

4. เลขานุการแห่งสหประชาชาติจะได้แจ้งให้บรรดารัฐสมาชิกซึ่ง เป็นภาคีแห่ง อนุสัญญานี้ทราบถึงการแจ้งความใด ๆ ที่ส่งมาให้แก่ เลขานุการตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

มาตรา 48

เมื่อรัฐซึ่ง เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้จำนวน 1 ใน 3 ร้องขอ เลขานุการแห่งสหประชาชาติ จะได้จัดให้มีการประชุม เพื่อการแก้ไขอนุสัญญานี้

มาตรา 49

เลขานุการแห่งสหประชาชาติจะส่งสำเนาแห่งอนุสัญญานี้ให้แก่ทบวงการชำนัญพิเศษ แต่ละทบวงการ และแก่รัฐบาลของสมาชิกแห่งสหประชาชาติแต่ละราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 1

องค์การการกรรมกรระหว่างประเทศ

ในการใช้กับองค์การการกรรมกรระหว่างประเทศ ข้อมาตรฐานย่อมใช้ภายใต้
บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. ข้อ 5 (นอกจากวรรค (ค) ของมาตรา 13) และมาตรา 25 วรรค 1 และ
2(ก) ของข้อ 7 จะขยายถึง สมาชิกของสมาคมนายจ้าง และคนงาน และสมาชิกของ
องค์การหน่วยงานแห่งสำนักงานการกรรมกรระหว่างประเทศ และผู้ทำการแทน เว้นแต่การสละ
ความคุ้มกันใด ๆ ของบุคคล สมาชิก เช่นว่านั้นใด ๆ ตามมาตรา 16 นั้น ให้เป็นหน้าที่ของ
องค์การหน่วยงาน

2. เอกสิทธิ ความคุ้มกัน ความยกเว้น และความสะดวกที่อ้างถึงในข้อ 21 ของ
ข้อมาตรฐานนั้น จะได้ให้แก่รองผู้อำนวยการใด ๆ แห่งสำนักงานการกรรมกรระหว่างประเทศ
และผู้ช่วยผู้อำนวยการใด ๆ แห่งสำนักงานการกรรมกรระหว่างประเทศด้วย

3. (1) ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากพนักงานที่อยู่ในขอบข่ายของข้อ 6) ซึ่งทำหน้าที่อยู่ใน
ในคณะกรรมการขององค์การ หรือซึ่งปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การจะได้รับ เอกสิทธิและความคุ้ม
กันดังต่อไปนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นผล รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการเดินทางเกี่ยว
กับการทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการหรือการปฏิบัติภารกิจ เช่นว่านั้น

(ก) ความคุ้มกันจากการถูกจับกุม หรือการยึดทึบห่อส่วนตัว

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร หรือการกระทำ
ที่ผู้เชี่ยวชาญกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด
ความคุ้มกัน เช่นว่านี้จะคงมีอยู่สืบไป โดยไม่คำนึงว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการ
ขององค์การ หรือจะมีได้ถูกจ้างให้ปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การอีกต่อไปแล้ว

(ค) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อจำกัดทางเงินตรา และการแลกเปลี่ยน และในส่วนที่เกี่ยวกับทีมท่อนส่วนตัว อย่างเดียวกันกับที่ให้แก่นักงานของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติการกิจ เป็นทางการชั่วคราว

(ง) ความละเมิดมิได้ต่อกระตาศ เอกสารและเอกสาร เกี่ยวกับงานที่ตนรับจ้างทำ เพื่อองค์การ

(2) เกี่ยวกับ (ค) ของ 3(1) ข้างบนนี้ ให้ใช้หลักการที่มีอยู่ในประโยคสุดท้ายของมาตรา 12 แห่งข้อมาตรฐานบังคับ

(3) เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญขององค์การเพื่อประโยชน์ขององค์การ และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ของเอกชนนั้นเองไม่ องค์การจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดผู้หนึ่ง ในกรณีใดที่องค์การเห็นว่าความคุ้มกันนั้น จะขัดขวางต่อกระบวนการยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ขององค์การ

ภาคผนวก 2

องค์การอาหารและ เกษตรแห่งสหประชาชาติ

ในการใช้กับองค์การอาหารและ เกษตรแห่งสหประชาชาติ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "องค์การ") ข้อมาตรฐานยอมใช้ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. ข้อ 5 และมาตรา 25 วรรค 1 และ 2 (1) ของข้อ 7 จะขยายถึงประธาน คณะมนตรีขององค์การ เว้นแต่ว่าการสละความคุ้มกันใด ๆ ของประธานตามมาตรา 16 นั้น ให้เป็นหน้าที่ของคณะมนตรีขององค์การ

2. (1) ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากพนักงานที่อยู่ในขอบข่ายของข้อ 6) ซึ่งทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการขององค์การ หรือซึ่งปฏิบัติการกิจเพื่อองค์การ จะได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นผล รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการ เดินทางเกี่ยวกับการทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการ หรือการปฏิบัติการกิจ เช่นว่านั้น

(ก) ความคุ้มกันจากการถูกจับกุม หรือการยึดถือทรัพย์สินส่วนตัว
 (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือ เป็นลายลักษณ์อักษร หรือการกระทำ
 ที่ผู้เชี่ยวชาญกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด
 ความคุ้มกันเช่นว่านี้ จะคงมีอยู่สืบไป โดยไม่คำนึงว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ทำหน้าที่อยู่ใน
 คณะกรรมการขององค์การ หรือจะมีได้ถูกจ้างให้ปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การอีกต่อไปแล้ว

(ค) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกำหนดทางเงินตราและการแลกเปลี่ยน
 และในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนตัว อย่างเดียวกันกับที่ให้แก่งานของรัฐบาลต่างประเทศ
 ในการปฏิบัติภารกิจเป็นทางการชั่วคราว

(ง) ความละเมิดมิได้ต่อกระดาศ เอกสาร และ เอกสารของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ
 งานที่ตนรับจ้างทำเพื่อองค์การ

(2) เกี่ยวกับ (ค) ของ 2 (1) ข้างบนนี้ ให้ใช้หลักการที่อยู่ในประโยคสุดท้าย
 ของมาตรา 12 แห่งข้อมาตรฐานบังคับ

(3) เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประโยชน์ขององค์การ และ
 หาใช่เพื่อคุณประโยชน์ของเอกชนนั้นเองไม่ องค์การจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกัน
 ของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดผู้หนึ่ง ในกรณีใดที่องค์การ เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อกระบวนการ
 ความยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ขององค์การ

3. เอกสิทธิ ความคุ้มกัน ความยกเว้น และความสะดวกที่อ้างถึงในมาตรา 21
 ของข้อมาตรฐานนั้น จะได้ให้แก่รองผู้อำนวยการใด ๆ ขององค์การด้วย

ภาคผนวก 3

องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ในการใช้กับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "องค์การ")
 ข้อมาตรฐานย่อมใช้ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. เอกสิทธิ ความคุ้มกัน ความยกเว้น และความสะดวกที่อ้างถึงในมาตรา 21 ของข้อมาตรฐานนั้น จะได้ให้แก่ประธานคณะมนตรีขององค์การด้วย

2. (1) ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากพนักงานที่อยู่ในขอมข่ายของข้อ 6) ซึ่งทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการขององค์การ หรือซึ่งปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การ จะได้รับ เอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้ เท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นผล รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการเดินทางเกี่ยวกับการทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการ หรือการปฏิบัติภารกิจ เช่นว่านั้น

(ก) ความคุ้มกันจากการถูกจับกุม หรือการยึดถือส่วนตัว

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือ เป็นลายลักษณ์อักษร หรือการกระทำที่ผู้เชี่ยวชาญกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด ความคุ้มกัน เช่นว่านี้จะคงมีอยู่เสมอ โดยไม่คำนึงว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการขององค์การ หรือจะมีได้ถูกจ้างให้ปฏิบัติภารกิจ เพื่อองค์การอีกต่อไปแล้ว

(ค) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อจำกัดทาง เงินตราและการแลกเปลี่ยน และในส่วนที่เกี่ยวกับถือส่วนตัว อย่างเดียวกันกับที่ให้แก่พนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติภารกิจ เป็นทางการชั่วคราว

(ง) ความละเมิดมิได้ต่อกระดาศเอกสาร และ เอกสารเกี่ยวกับงานที่ตนรับจ้าง ทำเพื่อองค์การ

(2) เกี่ยวกับ (ง) ของ 2 ข้างบนนี้ ให้ใช้หลักการที่อยู่ในประโยคสุดท้ายของ มาตรา 12 แห่งข้อมาตรฐานบังคับ

(3) เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญขององค์การ เพื่อประโยชน์ขององค์การ และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ของเอกชนนั้นเองไม่ องค์การจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะ สละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดคนหนึ่ง ในกรณีใดที่องค์การเห็นว่า ความคุ้มกันนั้นจะขัดขวาง ต่อกระบวนการยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ขององค์การ

ภาคผนวก 4

องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ข้อมาตรฐานจะใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "องค์การ") ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. ข้อ 5 และมาตรา 25 วรรค 1 และ 2(1) ของข้อ 7 จะขยายถึงประธานของที่ประชุม และสมาชิกของคณะกรรมการบริหารขององค์การผู้ทำการแทนและที่ปรึกษา เว้นแต่ว่าการสละความคุ้มกันใด ๆ ของบุคคลใด ๆ เช่นว่านั้นแห่งคณะกรรมการบริหารตาม มาตรา 16 ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

2. รองผู้อำนวยการขององค์การ คู่สมรสและบุตรผู้เยาว์ของรองผู้อำนวยการ จะได้อุปโภค เอกสิทธิและความคุ้มกัน ความยกเว้น และความสะดวกที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต ตามกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งข้อ 6 มาตรา 20 ของอนุสัญญา กำหนดให้แก่หัวหน้าบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการด้วย

3. (1) ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากพนักงานที่อยู่ในขอบข่ายของข้อ 6) ซึ่งทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการขององค์การ หรือซึ่งปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การ จะได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นผล รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการเดินทางเกี่ยวกับการทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการ หรือการปฏิบัติภารกิจ เช่นว่านั้น

(ก) ความคุ้มกันจากการถูกจับกุม หรือการยึดหีบห่อส่วนตัว

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือ เป็นลายลักษณ์อักษร หรือการกระทำที่ผู้เชี่ยวชาญกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด ความคุ้มกันเช่นว่านี้จะคงมีอยู่สืบไป โดยไม่คำนึงว่าบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะมีได้ทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการขององค์การ หรือจะมีได้รับการจ้างให้ปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การอีกต่อไปแล้ว

(ค) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อจำกัดทางเงินตราและการแลกเปลี่ยน และในส่วนที่เกี่ยวกับหีบห่อส่วนตัว อย่างเดียวกันกับที่ให้แก่งานของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติภารกิจ เป็นทางการชั่วคราว

(2) เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญขององค์การ เพื่อประโยชน์ขององค์การ และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ของเอกชนนั้นเองไม่ องค์การจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญใดผู้หนึ่งในกรณีใดที่องค์การเห็นว่า ความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อกระบวนการความยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ขององค์การ

ภาคผนวก 5

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ในการใช้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "กองทุน") อนุสัญญา (รวมทั้งภาคผนวกนี้) จะใช้ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. มาตรา 32 แห่งข้อมาตรฐานจะใช้ได้เพียงสำหรับข้อแตกต่างซึ่งเกิดจากการตีความ หรือการใช้เอกสิทธิและความคุ้มกันซึ่งกองทุนได้มาโดยเฉพาะจากอนุสัญญานี้ และ ไม่รวม เอกสิทธิและความคุ้มกันซึ่งกองทุนอาจเรียกร้องได้ตามข้อต่าง ๆ แห่งความตกลง หรือโดยประการอื่น

2. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา (รวมทั้งภาคผนวกนี้) ไม่เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข หรือประสงค์ให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อต่าง ๆ แห่งความตกลงของกองทุน หรือทำให้เสื่อมเสีย หรือจำกัดสิทธิ ความคุ้มกัน เอกสิทธิ หรือความยกเว้นใด ๆ ที่ให้แก่กองทุนหรือสมาชิกผู้ว่าการ ผู้อำนวยการบริหาร ผู้แทนสำรอง เจ้าหน้าที่งาน หรือลูกจ้างของกองทุน โดยข้อต่าง ๆ แห่งความตกลงของกองทุน หรือโดยข้อบัญญัติ กฎหมาย หรือข้อบังคับใด ๆ ของสมาชิกใด ๆ ของกองทุน หรือแผนกการเมืองใด ๆ ของสมาชิกใด ๆ เช่นว่านั้น หรือโดยประการอื่น

ภาคผนวก 6

ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ

ในการใช้กับธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ธนาคาร") อนุสัญญา (รวมทั้งภาคผนวกนี้) ย่อมใช้ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. ความต่อไปนี้ให้ใช้แทนมาตรา 4

"ธนาคารอาจถูกฟ้องได้แต่เฉพาะในศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาในอาณาเขตของสมาชิกแห่งธนาคาร ซึ่งธนาคารนั้นมีสำนักงานอยู่ ได้แต่งตั้งตัวแทนเพื่อประโยชน์แก่การสนองรับการส่งหรือการแจ้งบัตรหมาย หรือซึ่งได้ออกหรือให้ประกันหลักทรัพย์อยู่ อย่างไรก็ตาม สมาชิกหรือบุคคลซึ่งกระทำการแทน หรือซึ่งได้รับข้อเรียกร้องจากสมาชิกจะทำการฟ้องมิได้ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของธนาคารไม่ว่าตั้งอยู่ ณ ที่ใด หรือผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มกันจากการยึด การอายัด หรือการบังคับคดีในรูปทั้งปวงก่อนที่ศาลจะได้พิพากษาจนถึงที่สุดให้ธนาคารแพ้คดี"

2. มาตรา 32 แห่งข้อมาตรฐาน จะใช้ได้เพียงสำหรับข้อแตกต่าง ซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความหรือการใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ซึ่งธนาคารได้มาโดยเฉพาะจากอนุสัญญานี้ และไม่รวม เอกสิทธิ์และความคุ้มกันซึ่งธนาคารอาจเรียกร้องได้ตามข้อต่าง ๆ แห่งความตกลงหรือโดยประการอื่น

3. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา (รวมทั้งภาคผนวกนี้) จะไม่เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข หรือประสงค์ให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อต่าง ๆ แห่งความตกลงของธนาคาร หรือทำให้เสื่อมเสียหรือจำกัดสิทธิ ความคุ้มกัน เอกสิทธิ์ หรือความยกเว้นใด ๆ ที่ให้แก่ธนาคารหรือสมาชิก ผู้ว่าการผู้อำนวยการบริหาร ผู้แทนสำรอง เจ้าหน้าที่งาน หรือลูกจ้างของธนาคาร โดยข้อต่าง ๆ แห่งความตกลงของธนาคาร หรือโดยข้อบัญญัติ กฎหมายหรือข้อบังคับใด ๆ ของสมาชิกใด ๆ ของธนาคาร หรือแผนกการเมืองใด ๆ ของสมาชิกใด ๆ เช่นว่านั้น หรือโดยประการอื่น

ภาคผนวก 7

องค์การอนามัยโลก

ในการใช้กับองค์การอนามัยโลก (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "องค์การ") ข้อมาตรฐานจะ
ใช้ภายใต้บังคับแห่งการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้

1. ข้อ 5 และมาตรา 25 วรรค 1 และ 2(1) ของข้อ 7 จะขยายถึงบุคคลที่ได้
บ่งไว้ให้ทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการบริหารแห่งองค์การ ผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา เว้นแต่ว่า
การสละความคุ้มกันใด ๆ ของบุคคล เช่นว่านั้นตามมาตรา 16 ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

2. (1) ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากพนักงานซึ่งอยู่ในขอบข่ายของข้อ 6) ซึ่งทำหน้าที่อยู่
ในคณะกรรมการขององค์การ หรือปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การ จะได้รับ เอกสิทธิและความคุ้มกัน
ดังต่อไปนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้ เป็นผล รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการ เดินทาง เกี่ยวกับการ
การทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการ หรือการปฏิบัติภารกิจ เช่นว่านั้น

(ก) ความคุ้มกันจากการถูกจับกุม หรือจากการยึดหีบห่อส่วนตัว

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือ เป็นลายลักษณ์อักษร หรือการกระทำ
ที่ผู้เชี่ยวชาญกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด
ความคุ้มกัน เช่นว่านี้จะคงมีอยู่สืบไป โดยไม่คำนึงว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ทำหน้าที่อยู่ในคณะ
กรรมการขององค์การ หรือจะมีได้ถูกจ้างให้ปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การอีกต่อไปแล้ว

(ค) ความสะดวกเกี่ยวกับข้อจำกัดทาง เงินตราและการแลกเปลี่ยน และในส่วน
ที่เกี่ยวกับหีบห่อส่วนตัว อย่างเดียวกันกับที่ให้แก่พนักงานของรัฐบาลต่างประเทศในการปฏิบัติ
ภารกิจ เป็นทางการชั่วคราว

(ง) ความละเมิดมิได้ต่อกระดาศ เอกสารและ เอกสารทั้งปวง

(จ) เพื่อประโยชน์แก่การคมนาคมกับองค์การ สิทธิที่จะใช้รหัสและที่จะรับ
กระดาศ เอกสารหรือหนังสือได้ตอบโดยผู้ส่งหนังสือ หรือ ในอุ้งประทับตรา

(2) เอกสิทธิและความคุ้มกันซึ่งว่าไว้ในวรรค (ข) และ (จ) ข้างบนนี้ จะได้ให้แก่บุคคลที่ทำหน้าที่อยู่ในคณะผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาขององค์การ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคนเช่นนั้น

(3) เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญขององค์การเพื่อประโยชน์ขององค์การ และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ของเอกชนนั้นเองไม่ องค์การมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดคนหนึ่ง ในกรณีใดที่องค์การเห็นว่าความคุ้มกันนั้น จะขัดขวางต่อกระบวนการความยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ขององค์การ

3. ข้อ 5 และมาตรา 25 วรรค 1 และ 2 (1) ของข้อ 7 จะขยายถึงผู้แทนแห่งสมาชิกสมทบ ซึ่งได้เข้าร่วมในงานขององค์การตามข้อ 8 และ 47 ของธรรมนูญ

ภาคผนวก 8

สหภาพสากลไปรษณีย์

ข้อมาตรฐานจะใช้บังคับโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวก 9

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ

ข้อมาตรฐานจะใช้บังคับโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลง เว้นแต่ว่าสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศจะไม่เรียกร้องเพื่อตนเอง ในการอุปโภคผลประคิบัติว่าด้วยเอกสิทธิเกี่ยวกับ "ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับการคมนาคม" ที่มีบัญญัติไว้ในข้อ 4 มาตรา 11

ภาคผนวก 10

องค์การผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศ

ข้อมาตรฐานจะใช้บังคับโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลง

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติ
และทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย
พ.ศ. 2504

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2504

เป็นปีที่ 16 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. 2504"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. 2498 และ

(2) พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499

มาตรา 4 เพื่อคุ้มครองการค้าในราชอาณาจักรไทยของสหประชาชาติ และองค์การของสหประชาชาติให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(1) ให้ยอมรับนับถือว่า สหประชาชาติและองค์การของสหประชาชาติ เป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(2) ให้สหประชาชาติและองค์การของสหประชาชาติ สถานที่ ทรัพย์สิน สิทธิและบรรณาการของสหประชาชาติและหรือองค์การของสหประชาชาติ และให้ผู้แทนของสมาชิกและพนักงานของสหประชาชาติ และหรือองค์การของสหประชาชาติและผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติภารกิจ เพื่อสหประชาชาติและหรือองค์การของสหประชาชาติ ทั้งนี้ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือ เข้ามาในประเทศไทย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับสหประชาชาติและหรือองค์การของสหประชาชาติได้รับ เอกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันของสหประชาชาติ ฉบับที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้ลงมติรับ เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2489 เพียงเท่าที่รัฐบาลได้รับใช้บทแห่งอนุสัญญานั้น หรือความตกลงที่รัฐบาลได้ทำไว้ หรือจะได้ออกไปกับสหประชาชาติหรือองค์การของสหประชาชาติ

มาตรา 5 เพื่อคุ้มครองการค้าในราชอาณาจักรไทยของทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งจะระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(1) ให้ยอมรับนับถือว่า ทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ เป็นนิติบุคคลและให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(2) ให้ทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ สถานที่ ทรัพย์สิน สิทธิและบรรณาการของทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ และให้ผู้แทนของสมาชิกและพนักงานของทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ และผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติภารกิจ เพื่อทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ ทั้งนี้ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือ เข้ามาในประเทศไทย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ ได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วย เอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษฉบับที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้ลงมติรับ เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 ซึ่งรัฐบาลได้รับใช้หรือจะได้ออกไปภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ใน

ภาคผนวกท้ายอนุสัญญา หรือภาคผนวกเพิ่มเติม หรือภาคผนวกที่แก้ไขใหม่ หรือความตกลงที่รัฐบาล
ได้ทำไว้ หรือจะได้ทำต่อไปกับทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ๆ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย ซึ่งได้ใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2498 จนถึงบัดนี้ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วนั้น ยังมีบทบัญญัติที่ไม่ชัดเจนเพียงพอ ไม่เป็นการสะดวกแก่การปฏิบัติ จึงสมควรปรับปรุงเสียใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้า
ของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย

พ.ศ. 2504

1. อนุสัญญาว่าด้วย เอกสิทธิและความคุ้มกันของสหประชาชาติฉบับที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้รับเอาเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946
(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 73 ตอนที่ 48 หน้า 682 วันที่ 12 มิถุนายน 2499)
2. อนุสัญญาว่าด้วย เอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษฉบับที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1947 และภาคผนวกท้ายอนุสัญญา
(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 73 ตอนที่ 48 หน้า 682 วันที่ 12 มิถุนายน 2499)
3. ความตกลงระหว่างกองทุนพิเศษแห่งสหประชาชาติกับรัฐบาลแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับความช่วยเหลือจากกองทุนพิเศษ
(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 77 ตอนที่ 67 หน้า 650 วันที่ 16 สิงหาคม 2503)
4. ความตกลงมาตรฐานที่ได้แก้ไขใหม่ระหว่างสหประชาชาติ สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ องค์การอุศุณิยมวิทยาโลก องค์การการกรรมระหว่างประเทศ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ องค์การอนามัยโลก และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ กับรัฐบาลแห่งประเทศไทย
(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 77 ตอนที่ 67 หน้า 668 วันที่ 16 สิงหาคม 2503)
5. ความตกลงระหว่างสหประชาชาติกับรัฐบาลแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกลในประเทศไทย ซึ่งได้ลงนามกันเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2497 ณ นครเจนีวา
(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 59 วันที่ 25 กรกฎาคม 2504)

6. ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับองค์การอาหารและ เกษตร
แห่งสหประชาชาติว่าด้วยสำนักงานส่วนภูมิภาคตะวันออกไกลขององค์การอาหารและ เกษตรแห่ง
สหประชาชาติ ซึ่งได้ลงนามกัน เมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2499

(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 59 วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2504)

7. อนุสัญญาว่าด้วย เอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษเพิ่มเติม แก่

(1) องค์การการกรรมระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 1
ท้ายอนุสัญญา)

(2) องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ภายใน
บังคับของภาคผนวก 4 ท้ายอนุสัญญา)

(3) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 5 ท้ายอนุสัญญา)

(4) ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ (ภายในบังคับของ
ภาคผนวก 6 ท้ายอนุสัญญา)

(5) องค์การอนามัยโลก (ภายในบังคับของภาคผนวก 7 ที่ได้ตรวจแก้ไขแล้ว
ซึ่งสมัชชาอนามัยโลกสมัยที่ 10 ได้ลงมติรับเมื่อ พ.ศ. 2500)

(6) สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 9
ท้ายอนุสัญญา)

(7) องค์การอุศุณิยมวิทยาโลก (ภายในบังคับของภาคผนวก 11 ท้ายอนุสัญญา)
และ

(8) บริษัทการเงินระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 13 ซึ่ง
คณะผู้ว่าการของบริษัทได้ลงมติรับเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2502)

(ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 73 วันที่ 12 กันยายน 2504)

8. อนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษ เกี่ยวกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ภายในบังคับของภาคผนวก 2 ที่ได้ตรวจแก้ไขแล้ว ซึ่งที่ประชุมสมัยที่ 10 ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติได้ลงมติรับโดยข้อมติที่ 72/59 (ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 73 วันที่ 12 กันยายน 2504)

9. ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศไทยกับองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ เกี่ยวกับสำนักงานส่วนภูมิภาค เอเชียขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้ลงนามกันเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2504 (ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 89 วันที่ 31 ตุลาคม 2504)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชกฤษฎีกา
 ระเบียบวาทรงชำนัญพิเศษ
 พ.ศ. 2504

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2504

เป็นปีที่ 16 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
 ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรระเบียบวาทรงชำนัญพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
 สหประชาชาติ และทบวงวาทรงชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. 2504 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีการะเบียบวาทรงชำนัญพิเศษ
 พ.ศ. 2504"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ทบวงวาทรงชำนัญพิเศษดังต่อไปนี้

- (1) องค์การการกรรมระหว่างประเทศ
- (2) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ
- (3) องค์การการบิณฑล เรือระหว่างประเทศ
- (4) องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

- (5) กองทุนการ เงินระหว่างประเทศ
- (6) ธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและพัฒนาการ
- (7) องค์การอนามัยโลก
- (8) สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ
- (9) องค์การอุดมศึกษาโลก
- (10) บรรษัทการ เงินระหว่างประเทศ

เป็นทบวงการชำนัญพิเศษตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. 2504

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุง
กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินงานของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษ
โดยได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติ และทบวงการ
ชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. 2504 ขึ้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกาฉบับนี้ เพื่อระบุมทบวงการชำนัญพิเศษตามความในพระราชบัญญัตินั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศ
ใช้บทแห่งอนุสัญญาว่าด้วย
เอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษ
แก่ทบวงการชำนัญพิเศษ

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ตามที่รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ เข้า เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วย
เอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษฉบับที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้ลงมติรับ เมื่อ
วันที่ 21 พฤศจิกายน 2490 โดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2499 และได้มีการรับ
ใช้บทแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแก่องค์การอาหารและ เกษตรแห่งสหประชาชาติ และแก่องค์การการบิน
พลเรือนระหว่างประเทศ ภายในบังคับของภาคผนวก 2 และภาคผนวก 3 ท้ายอนุสัญญา เช่นว่า
ตามลำดับ ไว้ในตราสารการภาคยานุวัติ นั้น

โดยที่บัดนี้ รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตกลงรับใช้บทแห่งอนุสัญญา
ที่กล่าวข้างต้นแก่ทบวงการชำนัญพิเศษอีก ดังต่อไปนี้

- (1) องค์การการกรรมระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 1 ท้ายอนุสัญญา)
- (2) องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ภายในบังคับ
ของภาคผนวก 4 ท้ายอนุสัญญา)
- (3) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 5 ท้ายอนุสัญญา)
- (4) ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ (ภายในบังคับของภาคผนวก
6 ท้ายอนุสัญญา)
- (5) องค์การอนามัยโลก (ภายในบังคับของภาคผนวก 7 ที่ได้ตรวจแก้ไขแล้ว ซึ่ง
สมัชชาอนามัยโลกสมัยที่ 10 ได้ลงมติรับเมื่อ พ.ศ. 2500 ดังที่ปรากฏท้ายประกาศนี้)

(6) สภภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 9
ท้ายอนุสัญญา)

(7) องค์การลุดวินิมวิทยาโลก (ภายในบังคับของภาคผนวก 11 ท้ายอนุสัญญา)
และ

(8) บริษัทการเงินระหว่างประเทศ (ภายในบังคับของภาคผนวก 13 ซึ่ง
คณะผู้อำนวยการของบริษัทได้ลงมติรับเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2502 ดังปรากฏท้ายประกาศนี้)

โดยที่ตามมาตรา 43 ของอนุสัญญาดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลก็อาจจะรับใช้บทแห่ง
อนุสัญญา เช่นว่าแก่ทบวงการชำนัญพิเศษได้โดยการแจ้งความ เป็นลายลักษณ์อักษรตาม ไปยัง
เลขาธิการสหประชาชาติ และการแจ้งความ เช่นว่าจะ เป็นผลตั้งแต่วันที่ เลขาธิการสหประชาชาติ
ได้รับการแจ้งความ และ

โดยที่รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้มีหนังสือลงวันที่ 9 มิถุนายน 2504
แจ้งความถึงการ ใช้บทแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแก่ทบวงการชำนัญพิเศษที่ได้ระบุนไว้ข้างต้นไปยัง
เลขาธิการสหประชาชาติ และ เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งความนี้แล้ว เมื่อวันที่ 19
มิถุนายน 2504

ฉะนั้น บทแห่งอนุสัญญาว่าด้วย เอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษฉบับที่
สมัชชาแห่งสหประชาชาติได้ลงมติรับเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2490 จึง เริ่มใช้บังคับระหว่าง
ประเทศไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษ ภายในบังคับของภาคผนวกที่เกี่ยวข้องตามที่ได้ระบุนไว้ข้างต้น
ตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน 2504 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 สิงหาคม พุทธศักราช 2504 เป็นปีที่ 16 ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

คำแปล

ความตกลงระหว่างสหประชาชาติกับรัฐบาลแห่งประเทศไทย
 เกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการเศรษฐกิจ
 สำหรับ เอเชียและตะวันออกไกลในประเทศไทย*

โดยที่คำนึงถึงความปรารถนาของสหประชาชาติที่จะจัดตั้งสำนักงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกลขึ้น ณ กรุงเพทฯ ประเทศไทย และเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสหประชาชาติได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

บทนิยาม

มาตรา 1

ในความตกลงนี้

- (ก) ถ้อยคำว่า "อีซีเอเอฟอี" หมายความว่า คณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกล รวมทั้งสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ
- (ข) ถ้อยคำว่า "รัฐบาล" หมายความว่า รัฐบาลแห่งประเทศไทย
- (ค) ถ้อยคำว่า "เลขาธิการฝ่ายบริหาร" หมายความว่า เลขาธิการฝ่ายบริหารของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกล หรือผู้แทนของคนที่ได้รับมอบอำนาจ
- (ง) ถ้อยคำว่า "เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสม" หมายความว่า ข้าราชการของกระทรวงการต่างประเทศไทย นอกจากในกรณีที่มีการระบุไว้อย่างชัดเจนเป็นอย่างอื่น
- (จ) ถ้อยคำว่า "กฎหมายของประเทศไทย" หมายความว่า รวมถึงพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับหรือคำสั่งซึ่งออกโดยหรืออาศัยอำนาจของรัฐบาล หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสม

* เดิมเอสแคฟชื่อ อีคาฟี (ECAFE) ซึ่งย่อมาจากคำว่า Economic Commission for Asia and The Far East เพิ่งมาเปลี่ยนเป็น ESCAP ซึ่งย่อมาจากคำว่า Economic Commission for Asia and The Pacific แต่สาระในข้อตกลงยังคงเดิม - บก.

(ฉ) ถ้อยคำที่ว่า "ที่ตั้งดำเนินงาน" หมายความว่า เขตในความครอบครองของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกลของสหประชาชาติ ดังที่นิยามไว้ในภาคผนวกของความตกลงนี้ รวมทั้งอาคารใด ๆ ที่สร้างขึ้นหรืออาจสร้างขึ้นในเขตนั้น

(ช) ถ้อยคำที่ว่า "บรรณสารของ อีซีเอเอฟอี" หมายความว่า เรื่องราวและหนังสือโต้ตอบ เอกสาร ต้นฉบับเอกสาร ภาพนิ่ง ภาพยนตร์ ฟิล์ม และบันทึกเสียง ซึ่งเป็นของหรืออยู่ในความครอบครองของ อีซีเอเอฟอี

(ซ) ถ้อยคำที่ว่า "พนักงานของ อีซีเอเอฟอี" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ประจำทั้งหมดของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ นอกจากคนงานที่จัดหาเอาจากท้องถิ่นซึ่งทำงานกับอีซีเอเอฟอีไม่ว่าเวลาใด และได้มีการแจ้งชื่อของบุคคลเหล่านี้ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสมทราบเป็นครั้งคราว

(ฅ) ถ้อยคำที่ว่า "ทรัพย์สิน" ดังที่ใช้ในความตกลงนี้ หมายความว่า ทรัพย์สินทั้งหมดรวมทั้งกองทุนและสินทรัพย์ ซึ่งเป็นของ อีซีเอเอฟอี หรืออยู่ในความครอบครองหรือภายใต้การจัดการของ อีซีเอเอฟอี ในการปฏิบัติการหน้าที่ตามธรรมนูญและรายได้ทั้งหมดของอีซีเอเอฟอี

(ฉ) ถ้อยคำที่ว่า "อนุสัญญาทั่วไป" หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ความพิสัยชาแห่งสหประชาชาติได้รับเอาเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946 ในเมื่อรัฐบาลได้ภาคยานุวัติ

(ค) ถ้อยคำที่ว่า "ผู้แทนของรัฐบาล" จักถือว่า ใช้กับผู้แทน รองผู้แทน ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญฝ่ายวิชาการและ เลขานุการของคณะผู้แทน และรวมถึงครอบครัวของผู้แทนซึ่งประจำอยู่ในประเทศ

ข้อ 2

สภาพนิติบุคคล และความสามารถ

มาตรา 2

สหประชาชาติซึ่งปฏิบัติงานโดยทาง อีซีเอเอฟอี มีความสามารถที่จะ

- (ก) ทำสัญญา
- (ข) ได้มา และจำหน่ายไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์
- (ค) ดำเนินคดีในศาล

ข้อ 3

การควบคุมที่ตั้งดำเนินงาน

มาตรา 3

ที่ตั้งดำเนินงานจะถูกละเมิดมิได้ และจะอยู่ใต้อำนาจควบคุมและอาณาของอีซีเอเอฟอี ดังที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้

มาตรา 4

(ก) พนักงานหรือข้าราชการของรัฐบาล ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายบริหาร ตุลาการ ทหาร หรือตำรวจ จะเข้าไปในที่ตั้งดำเนินงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการใด ๆ ในที่นั้นมิได้ นอกจากได้รับความยินยอมของและภายใต้เงื่อนไขที่เลขาธิการฝ่ายบริหารได้ให้ความตกลงไว้

(ข) โดยมีให้ เป็นการเสื่อมเสียต่อบทบัญญัติของข้อ 8 อีซีเอเอฟอี จะระวังป้องกันมิให้ที่ตั้งดำเนินงานถูกใช้เป็นที่ตั้งของบุคคลซึ่งกำลังเสี่ยงการจับกุมภายใต้กฎหมายใด ๆ ของประเทศไทย หรือผู้ที่รัฐบาลต้องการจะเนรเทศไปยังอีกประเทศหนึ่ง หรือผู้ที่กำลังพยายามจะเสี่ยงการดำเนินการตามกฎหมาย หรือการดำเนินคดีทางศาล

(ค) บรรณสารของ อีซีเอเอฟอี และโดยทั่วไปเอกสารทั้งหมดที่เป็นของหรืออยู่ในความยึดถือของ อีซีเอเอฟอี จะถูกละเมิดมิได้

มาตรา 5

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสมจะใช้ความระมัดระวังตามสมควร เพื่อรับรองว่า สันติสุขของที่ตั้งดำเนินงานไม่ถูกรบกวนจากการที่กลุ่มคณะบุคคล เข้าไปจากภายนอกโดยมิได้รับอนุญาต หรือจากการรบกวนในบริเวณใกล้เคียงอย่างยิ่ง และจะดำเนินการให้เขตที่ตั้งดำเนินงาน ได้รับการคุ้มครองทางตำรวจที่ต้องการ เพื่อความมุ่งประสงค์เหล่านี้

(ข) ถ้าได้รับการร้องขอ เช่นนั้นจากเลขาธิการฝ่ายบริหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสม จะจัดกำลังตำรวจในจำนวนที่เพียงพอ เพื่อทำหน้าที่รักษากฎหมาย และความสงบเรียบร้อยภายใน ที่ตั้งดำเนินงาน และเพื่อจัดการให้บุคคลไป เสียจากที่นั้นตามที่มีการร้องขอโดยอาศัยอำนาจของ อีซีเอเอฟอี

ข้อ 4

ทรัพย์สิน กองทุนและสินทรัพย์

มาตรา 6

ในส่วนที่เกี่ยวกับ อีซีเอเอฟอี กิติ และทรัพย์สินของชนกิติ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด และ ผู้ใดยึดถือไว้ สหประชาชาติจะได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการทางกฎหมายทุกประการ เว้นแต่ เท่าที่ในกรณีเฉพาะรายที่สหประชาชาติได้สละความคุ้มครองนั้นอย่างชัดแจ้ง อย่างไรก็ตาม เป็นที่เข้าใจว่าการสละความคุ้มครองนั้นจะไม่ขยายถึงมาตรการบังคับคดีใด ๆ

มาตรา 7

ที่ตั้งดำเนินงานและทรัพย์สินของ อีซีเอเอฟอี ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มครองจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางฝ่ายบริหาร ทางฝ่ายปกครอง ทางศาล หรือทางนิติบัญญัติ

มาตรา 8

สินทรัพย์ รายได้ และทรัพย์สินอื่น ๆ ของสหประชาชาติจะได้รับการยกเว้น

(ก) จากการเก็บภาษีอากรทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดี อีซีเอเอฟอี จะไม่เรียกร้องการยกเว้นจากภาษี ซึ่งความจริงเป็นแต่เพียงค่าภาระสำหรับบริการสาธารณสุขโลก

(ข) จากศุลกากร และจากข้อห้าม และข้อจำกัดว่าด้วยการนำเข้า และการส่งออกในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งของของอีซีเอเอฟอี นำ เข้าหรือส่งออกเพื่อใช้ในทางการของอีซีเอเอฟอี โดยเป็นที่เข้าใจกันว่าสิ่งของที่นำเข้าภายใต้ความคุ้มกัน เช่นนั้นจะนำออกขายภายในประเทศไทยได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่จะได้นำความตกลงซึ่งกันและกัน

(ค) จากศุลกากร และข้อห้าม และข้อจำกัดในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกซึ่งสิ่งพิมพ์ของอีซีเอเอฟอี

มาตรา 9

สหประชาชาติจะได้รับความยกเว้นจากอากรสรรพสามิต ภาษีการขาย และภาษีสิ่งพิมพ์น้อย และภาษีทางอ้อมอื่น ๆ ทั้งหมด เมื่อทำการซื้อที่สำคัญ ๆ เพื่อใช้ในทางการของอีซีเอเอฟอี ซึ่งทรัพย์สินที่ตามปกติถูกเรียกเก็บอากรหรือภาษีเช่นนั้น อย่างไรก็ดีโดยปกติ อีซีเอเอฟอี จะไม่เรียกร้องความยกเว้นจากอากรสรรพสามิตและภาษีในการขายส่งหาจิมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของราคาที่จะต้องชำระ และจะแยกออกต่างหากจากราคาขายมิได้

มาตรา 10

(ก) โดยปราศจากการควบคุม และข้อบังคับทางการเงินใด ๆ หรือการประกาศพักชำระหนี้ชั่วคราวชนิดใด ๆ

1. อีซีเอเอฟอี อาจมีกองทุน ทองคำหรือเงินตราชนิดใด ๆ และมีบัญชีเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราชนิดใด ๆ ก็ได้

2. อีซีเอเอฟอี จะโอนกองทุน หลักทรัพย์ ทองคำ หรือเงินตราของอีซีเอเอฟอี จากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศไทย และจะแลกเปลี่ยนเงินตราใด ๆ ที่ อีซีเอเอฟอี มีอยู่เป็นเงินตราอื่นใดก็ได้โดยเสรี

(ข) ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๑๑ อีซีเอเอฟอี จะต้องเคารพต่อการชักชวนใด ๆ ของรัฐบาลตามสมควรเท่าที่สามารถให้เป็นผลแก่การชักชวนเช่นนั้นได้ โดยมีให้เสื่อมเสียแก่ผลประโยชน์ของอีซีเอเอฟอี

ข้อ 5

การคมนาคม

มาตรา 11

อีซีเอเอฟอี จะได้รับสำหรับการคมนาคมเป็นทางการของอีซีเอเอฟอี ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าที่รัฐบาลให้แก่รัฐบาลอื่นใด หรือองค์การอื่นใด รวมทั้งคณะผู้แทนทางการทูตต่างประเทศในประเทศไทย

มาตรา 12

อีซีเอเอฟอี จะมีสิทธิเพื่อความมุ่งประสงค์เป็นทางการของอีซีเอเอฟอี ที่จะใช้ความสะดวกในการขนส่งของรัฐบาลภายใต้เงื่อนไขอย่างเดียวกับที่ให้แก่คณะผู้แทนทางการทูตที่ประจำอยู่ในประเทศ

มาตรา 13

(ก) การกักตรวจะนำมาใช้แก่หนังสือโต้ตอบทางการและการสื่อสารทางการอื่น ๆ ของอีซีเอเอฟอี มิได้ ความคุ้มกันเช่นนั้นให้ขยายไปถึงสิ่งพิมพ์ ภาพนิ่งและภาพยนตร์ ฟิล์ม และบันทึกเสียง โดยไม่มีการจำกัดเพราะเหตุที่มีการระบุนี้

(ข) อีซีเอเอฟอี จะมีสิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะส่งและรับหนังสือโต้ตอบทางการ และโดยไม่มีการจำกัดเพราะเหตุที่มีการระบุนี้ ที่จะส่งและรับสิ่งพิมพ์เอกสาร ภาพนิ่ง และภาพยนตร์ ฟิล์ม และบันทึกเสียงโดยทางผู้ส่งหนังสือ หรือถุงประทับตรา ซึ่งจะมีความคุ้มกันและเอกลักษณ์อย่างเดียวกันกับผู้ส่งหนังสือและถุงทางการทูต

มาตรา 14

(ก) สหประชาชาติได้รับอนุญาตให้ใช้ ณ ที่ตั้งดำเนินงานซึ่งวงจรถคมนาคมจากแห่งหนึ่งถึงอีกแห่งหนึ่งไปทางตะวันออกโดยทั่วไป และวงจรถคมนาคมจากแห่งหนึ่งถึงอีกแห่งหนึ่งไปทางตะวันตกโดยทั่วไป ระหว่างที่ตั้งดำเนินงานกับสถานีวิทยุอื่น ๆ ของสหประชาชาติ

(ข) เมื่อได้รับอนุญาตที่จำเป็นจากสภประชาชาติ อาจจัดตั้งและใช้ ณ ที่ตั้งดำเนินงาน

1. ความสะดวกในการส่งและรับวิทยุกระจายเสียงคลื่นสั้นของตนเอง (รวมทั้งอุปกรณ์การติดต่อในยามฉุกเฉิน) ซึ่งอาจจะใช้โดยอาศัยความถี่ของคลื่นขนาดเดียวกัน (ภายในขอบเขตเท่าที่กำหนดไว้สำหรับบริการวิทยุกระจายเสียงความถี่สูงของประเทศไทยที่ใช้อยู่) สำหรับวิทยุโทรเลข วิทยุโทรศัพท์ และบริการในลักษณะเดียวกันนี้

2. ความสะดวกทางวิทยุกระจายเสียงอื่น ๆ เท่าที่อาจมีการระบุไว้ตามความตกลงเพิ่มเติมระหว่างสหประชาชาติกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสม

(ค) สหประชาชาติจะตกลงเพื่อให้เกิดบริการที่กล่าวถึงในมาตรานี้กับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ทบวงการที่เหมาะสมของรัฐบาล และทบวงการที่เหมาะสมของรัฐบาลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความถี่ของคลื่นและ เรื่องในลักษณะเดียวกันนี้ทั้งปวง

(ง) ความสะดวกต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ อาจจัดตั้งและใช้นอกที่ตั้งดำเนินงานเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติการณ์อย่างมีประสิทธิภาพได้โดยได้รับความยินยอมของรัฐบาล

ข้อ 6

ผู้แทนของรัฐบาล

มาตรา 15

ผู้แทนของรัฐบาลที่เข้าร่วมในงานของอีซีเอเอพี หรือ ในการประชุมใด ๆ ที่สหประชาชาติ อาจจัดให้มีขึ้น ณ ที่ตั้งดำเนินงานนั้น ขณะที่ปฏิบัติการหน้าที่และระหว่างการเดินทางของตนไปยัง

และมาจากที่ดังกล่าวข้างต้น จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของประเทศไทย ดังที่ได้
 แก่สมาชิกในคณะผู้แทนทางการทูตในชั้นที่เทียบเท่ากัน

ข้อ 7

การเข้าถึงและการมีถิ่นที่อยู่

มาตรา 16

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสมจะไม่ขัดขวางการเดินทางผ่านไปยัง หรือมาจากที่
 ดังคำ หมายงานของบุคคลดังต่อไปนี้

1. ผู้แทนของรัฐบาลที่เข้าร่วมในงานของ อีซีเอเอพี
2. พนักงานของอีซีเอเอพี ครอบครัวของตน และบุคคลอื่น ๆ ภายในครัวเรือน
 ของตน
3. บุคคลอื่นนอกจากพนักงานของ อีซีเอเอพี ที่ปฏิบัติการกิจเพื่อสหประชาชาติ
 โดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอีซีเอเอพี และครอบครัวของตน
4. บุคคลอื่น ๆ ที่ได้รับเชิญไปยังที่ดังกล่าวข้างต้นในธุรกิจเป็นทางการ เลขาธิการ
 ฝ่ายบริหารจะแจ้งชื่อของบุคคลเช่นนั้นไปยังรัฐบาล
5. ผู้แทนของหนังสือพิมพ์ หรือของวิทยุ ภาพยนตร์ หรือสำนักงานสารนิเทศอื่น ๆ
 ที่ อีซีเอเอพี ได้แต่งตั้งภายหลังที่ได้ปรึกษากับรัฐบาลแล้ว

(ข) มาตรานี้จะไม่ใช่ในกรณีที่กิจการขนส่งหยุดชะงักอยู่โดยทั่วไป และจะไม่บั่นทอน
 ความมีประสิทธิผลของกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งที่ใช้บังคับอยู่โดยทั่วไป

(ค) การตรวจลงตราซึ่งอาจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลที่กล่าวถึงในมาตรานี้ จะต้อง
 ได้รับอนุมัติโดยฉันทันและไม่มีคิมูลค่า

(ง) มาตรานี้จะไม่ลบล้าง การที่จำเป็นต้องมีหลักฐานตามสมควรเพื่อแสดงว่า บุคคลผู้
 อ้างสิทธิที่ให้ตามมาตรานี้รวมอยู่ในประเภทที่ระบุไว้ในวรรค (ก) หรือการใช้ซึ่งข้อบังคับเกี่ยวกับ
 การกักตรวจโรคติดต่อหรือสุขภาพอนามัยซึ่งใช้บังคับตามสมควร

(จ) กฎหมายและกฎข้อบังคับที่ใช้บังคับในประเทศไทยเกี่ยวกับการมีถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าว นั้น จะไม่ใช้ในทางที่เป็นการแทรกแซงเอกลิทธิที่กล่าวถึงในมาตรานี้ และโดยเฉพาะจะไม่ใช้ในทางที่ต้องการให้บุคคลใด ๆ ออกจากประเทศไทย เนื่องจากกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลนั้น ๆ ได้ปฏิบัติไปในตำแหน่งหน้าที่

ข้อ 8

พนักงานของ อีซีเอเอฟอี

มาตรา 17

พนักงานของ อีซีเอเอฟอี จะได้รับภายในและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดินแดนของประเทศไทย ซึ่ง เอกลิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่

(ข) ความยกเว้นจากการเก็บภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินเดือน และค่าบำเหน็จที่สหประชาชาติจ่ายให้แก่ตน และ

(ค) ความคุ้มกันรวมทั้งคู่สมรสและญาติที่พึ่งตน จากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมือง และการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(ง) เอกลิทธิในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสะดวกในการปรวิรรคอย่างเดียวกันกับที่ได้ให้แก่พนักงานในชั้นที่เทียบเท่ากัน ซึ่งเป็นบุคคลในคณะผู้แทนทางการทูตที่ประจำรัฐบาล

(จ) ความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤติภาวระหว่างประเทศ รวมทั้งคู่สมรสและญาติที่พึ่งตน อย่างเดียวกันกับที่ได้แก่ผู้แทนทางการทูต

(ฉ) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการกักขัง

(ช) ความคุ้มกันจากการยึดเอาซึ่งที่บ่ท่ส่วนตัว และทางการ

(ข) ความยกเว้นสำหรับพนักงานซึ่งเป็นคนในสัญชาติอื่นนอกจากสัญชาติไทย จากการเก็บภาษีอากรทางตรงไม่ว่าในรูปใด ๆ จากรายได้ที่ได้จากแหล่งอื่นนอกประเทศไทย และเสรีภาพที่จะมีไว้ภายในประเทศไทย หรือในที่อื่นซึ่งหลักทรัพ์ต่างประเทศ และสังหาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ และขณะที่ทำงานอยู่กับสหประชาชาติในประเทศไทย และในเวลาที่การทำงาน เช่นนั้นได้สิ้นสุดลง มีสิทธิที่จะนำเงินออกจากประเทศไทยเป็นเงินเหรียญสหรัฐหรือเงินตราอื่น ๆ ที่แลกเปลี่ยนได้โดยไม่ถูกตั้งข้อจำกัดหรือข้อจำกัดใด ๆ ถ้าหากพนักงานดังกล่าวสามารถแสดงเหตุผลอันดี ว่าเงินนั้น ๆ อยู่ในความครอบครองของตนโดยชอบด้วยกฎหมาย

(ค) สิทธิที่จะนำเข้ามาโดยปลอดจากอากร และส่วนชักอื่น ๆ ข้อห้ามและข้อจำกัดว่าด้วยการนำเข้าซึ่งเครื่องเรือนและของใช้ของตนภายในระยะเวลา 6 เดือน หลังจากที่ได้รับตำแหน่งเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ข้อบังคับอย่างเดียวกันนี้ให้ใช้ในกรณีการนำเข้า การโอน และการเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งใช้บังคับแก่บุคคลในคณะผู้แทนทางการทูตที่ประจำอยู่ในประเทศในชั้นที่เทียบเท่ากัน

มาตรา 18

พนักงานทั้งปวงของอีซีเอเอฟพี จะได้รับบัตรประจำตัวพิเศษรับรองข้อเท็จจริงว่าตนเป็นพนักงานของอีซีเอเอฟพี และได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังที่ระบุไว้ในความตกลงนี้

มาตรา 19

(ก) รัฐบาลจะให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่แสดงไว้ในวรรค 2 ของข้อ 105 ของกฎบัตรสหประชาชาติแก่เลขาธิการฝ่ายบริหาร และรองเลขาธิการฝ่ายบริหารของอีซีเอเอฟพี เท่าที่แนวธรรมเนียมของรัฐบาลจะอนุญาตให้

(ข) เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ กระทรวงการต่างประเทศจะจัดเอาเลขาธิการฝ่ายบริหาร และรองเลขาธิการฝ่ายบริหาร ไว้ในประเภททางการทูตอย่างเหมาะสม และจะได้รับการยกเว้นทางศุลกากรดังที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูตประเภท เช่นนั้นในประเทศไทย

มาตรา 20

(ก) เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ให้ไว้ในข้อนี้ เป็นการให้เพื่อผลประโยชน์ของอีซีเอเอฟพี และมีใช้เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง เลขานุการสหประชาชาติจะสละความคุ้มกันของพนักงานผู้ใดก็ได้ รวมทั้งบุคคลที่กล่าวถึงในมาตรา 19 ในกรณีที่ตนเห็นว่าความคุ้มกันเช่นนั้นจะขัดขวางวิธีทางแห่งความยุติธรรม และอาจสละเสียได้โดยไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่ผลประโยชน์ของอีซีเอเอฟพี

(ข) เลขานุการฝ่ายบริหารจะให้ความระมัดระวังกันทุกทางเพื่อรับรองว่าจะไม่ให้เกิดการใช้เอกสิทธิหรือความคุ้มกันตามที่ให้ไว้ในความตกลงนี้ไปในทางที่ผิด และเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ จะวางกฎและข้อบังคับที่ตนอาจเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมสำหรับพนักงานของอีซีเอเอฟพี และบุคคลที่ปฏิบัติภารกิจ เพื่อ หรือปฏิบัติงานอยู่ในขณะผู้แทนของอีซีเอเอฟพี

(ค) อีซีเอเอฟพี และพนักงานของตนจะให้ความร่วมมือในทุกโอกาสกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสม ในการให้ความสะดวกเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมที่บังควรในการจัดให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของตำรวจ และในภาพ้องกันมิให้เกิดการใช้เอกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ให้ไว้ในความตกลงนี้ไปในทางที่ผิด หากรัฐบาลพิจารณาเห็นว่าได้เกิดการใช้ในทางที่ผิด เลขานุการฝ่ายบริหารจะปรึกษาเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสม เมื่อได้รับการขอร้อง ถ้าการปรึกษาเช่นนั้น ไม่สามารถทำให้บังเกิดผลอันเป็นที่พึงพอใจแก่ทั้งสองฝ่าย เรื่องนี้จะจัดทำการวินิจฉัยกันตามวิธีดำเนินการที่ได้วางไว้ในข้อ 13

ข้อ 9

บุคคลผู้มีได้เป็นพนักงานของอีซีเอเอฟพี

มาตรา 21

บุคคลผู้ปฏิบัติภารกิจ เพื่อสหประชาชาติอันมีความสัมพันธ์กับอีซีเอเอฟพี ในประเทศไทย โดยมิได้เป็นพนักงานของอีซีเอเอฟพี นั้น จะได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันดังที่ระบุไว้ในมาตรา 17 ของข้อ 8

ข้อ 10

แอล เซ่ ปาส เซ่

มาตรา 22

รัฐบาลจะยอมรับนับถือและรับแอล เซ่ ปาส เซ่ของสหประชาชาติที่ออกให้แก่พนักงานของ อีซี เอ เอฟ อี ว่าเป็นเอกสารการเดินทางที่สมบูรณ์เทียบเท่ากับหนังสือเดินทางการขอการตรวจลงตราจากผู้ถือแอล เซ่ ปาส เซ่ของสหประชาชาติจะได้รับการปฏิบัติโดยเร็วเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้บุคคล เช่นนั้นจะได้รับการอำนวยความสะดวกในการเดินทางโดยเร็วด้วย

มาตรา 23

ความสะดวกเช่นเดียวกับที่ให้แก่บุคคลที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 22 นั้น จะให้แก่บุคคลซึ่งแม้มิได้ เป็นผู้ถือแอล เซ่ ปาส เซ่ของสหประชาชาติก็ตาม แต่มีใบรับรองว่าผู้นั้นเดินทางในธุรกิจของสหประชาชาติโดยมีความสัมพันธ์กับอีซี เอ เอฟ อี

ข้อ 11

บริการสาธารณะและการแบ่งความรับผิดชอบเกี่ยวกับ
การติดตั้งและการบำรุงรักษาที่ตั้งดำเนินงาน

มาตรา 24

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสมจะใช้อำนาจที่มีอยู่เท่าที่เลขาธิการฝ่ายบริหารขอไว้ เกี่ยวกับการจัดทามริการสาธารณะเพื่อทำให้แน่ชัดที่ติดตั้งดำเนินงานได้รับบริการสาธารณะที่จำเป็น ตามข้อกำหนดอันยุติธรรม รวมทั้งการไฟฟ้า น้ำประปา ไปรษณีย์ โทรศัพท การขนส่ง การระบายน้ำโสโครก การเก็บขยะมูลฝอย การป้องกันอัคคีภัย ฯลฯ

ในกรณีบริการใด ๆ เช่นนั้นเกิดหยุดชะงัก หรือมีท่าทีว่าจะหยุดชะงัก เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสมจะพิจารณาถึงความต้องการของอีซี เอ เอฟ อี ว่ามีความสำคัญเท่ากับความต้องการอย่างเดียวกันขององค์การที่สำคัญของรัฐบาล และจะดำเนินการไปตามนั้นเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่งานของอีซี เอ เอฟ อี

(ข) รัฐบาลจะเป็นฝ่ายรับผิดชอบในค่าภาระทั้งหมดอันเกิดจากการติดตั้งการบำรุงรักษา และการซ่อมแซมบริการสาธารณูปโภคทั้งหลายภายในที่ตั้งดำเนินงาน ซึ่งมีดังต่อไปนี้คือ เครื่องอุปกรณ์โทรศัพท์ สายไฟฟ้า และไฟฟ้า น้ำประปา มาตรการป้องกันอัคคีภัย และบริการไปรษณีย์ แต่ทั้งนี้ไม่มีการจำกัดโดยเหตุที่มีการระงับ

(ค) อีซีเอเอพี จะ เป็นฝ่ายรับผิดชอบ โดยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการเตรียมทั้งปวง เกี่ยวกับการใช้สถานที่ประชุม ในที่ตั้งดำเนินงานสำหรับการประชุมของตนเอง ในทำนองเดียวกัน รัฐบาลจะเป็นฝ่ายรับผิดชอบในการเตรียมทั้งปวงเกี่ยวกับการใช้สถานที่ประชุมดังกล่าวสำหรับการประชุมอื่นใด การปรึกษาหารือจะได้กระทำกันระหว่างอีซีเอเอพีกับรัฐบาล เพื่อทำความตกลงเกี่ยวกับการใช้และกำหนดเวลาในการใช้สถานที่ประชุมอันจะเป็นที่พอใจซึ่งกันและกัน

ข้อ 12

ความตกลงเพิ่มเติม

มาตรา 25

(ก) รัฐบาลและสหประชาชาติอาจทำความตกลงเพิ่มเติม เช่นนั้น เท่าที่อาจจำเป็น ภายในขอบข่ายแห่งความตกลงฉบับนี้

(ข) บทบัญญัติของอนุสัญญาทั่วไป และของความตกลงฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องเดียวกัน จะถูกถือเท่าที่เป็นไปได้ไม่ว่า ณ ที่ใดก็ตาม ว่าเป็นส่วนประกอบ เพื่อให้บทบัญญัติของทั้งสองมีผลใช้บังคับ และบทบัญญัติของฝ่ายหนึ่งจะไม่ทำให้ผลบังคับของอีกฝ่ายหนึ่งน้อยลง แต่ในกรณีใด ๆ ที่มีการขัดกันอย่างเด็ดขาด บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้จะมีน้ำหนักมากกว่า

ข้อ 13

การระงับข้อพิพาท

มาตรา 26

ข้อขัดแย้งทั้งมวลที่มีขึ้นระหว่างรัฐบาลกับสหประชาชาติอันเนื่องมาจากการตีความหรือการใช้ซึ่งความตกลงฉบับนี้ หรือความตกลงเพิ่มเติมใด ๆ หรือเนื่องมาจากปัญหาใด ๆ ที่กระทบกระเทือนที่ตั้งดำเนินงานหรือความสัมพันธ์ระหว่างอียูเอเอพี กับรัฐบาลนั้น ให้วินิจฉัยตามวิธีดำเนินงานที่แสดงไว้ในมาตรา 30 ของอนุสัญญาทั่วไป

ข้อ 14

มาตรา 27

- (ก) ความตกลงฉบับนี้ จะได้รับการลงนามและใช้บังคับในวันที่รัฐบาลให้สัตยาบัน
- (ข) การปรึกษาหารือเกี่ยวกับการแก้ไขความตกลงฉบับนี้จะกระทำตามคำขอร้องของรัฐบาลหรือของสหประชาชาติ การแก้ไขใด ๆ เช่นนั้น จะกระทำได้โดยความยินยอมซึ่งกันและกัน
- (ค) ความตกลงฉบับนี้ ให้ได้รับการตีความโดยคำนึงถึงความมุ่งประสงค์ขั้นปฐมภูมิเป็นสำคัญ เพื่อให้อียูเอเอพี สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบและปฏิบัติให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่หมายโดยสมบูรณ์และมีสมรรถภาพ
- (ง) ในที่ใดก็ตามซึ่งความตกลงฉบับนี้ กำหนดพันธกรณีแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เหมาะสมไว้ ความรับผิดชอบท้ายที่สุดในการที่จะให้พันธกรณิดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จย่อมตกอยู่กับรัฐบาล
- (จ) ความตกลงฉบับนี้และความตกลงเพิ่มเติมใด ๆ ที่กระทำกันระหว่างรัฐบาลกับสหประชาชาติภายในขอบข่ายของข้อกำหนดของตน จะหยุดมีผลบังคับ 6 เดือน หลังจากทีภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแจ้งมติของตนที่จะ เลิกความตกลง ไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากในกรณีเกี่ยวกับทบัญญัติซึ่งอาจ ใช้บังคับต่อการหยุดดำเนินกิจกรรมของอียูเอเอพี ในประเทศไทยตามปกติ และการจำหน่ายทรัพย์สินของตน เพื่อ เป็นพยานแก่การนี้

ผู้แทนตามลำดับได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้ ทำคู่กัน เป็นสองฉบับเป็นภาษาอังกฤษ
ตรงกับวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1954

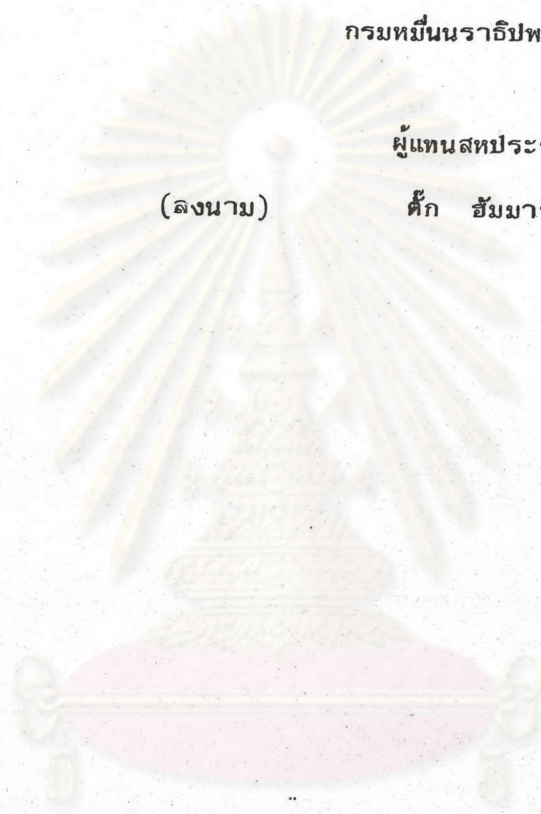
ผู้แทนรัฐบาลแห่งประเทศไทย

(ลงพระนาม) วรรณไวทยากร

กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์

ผู้แทนสหประชาชาติ

(ลงนาม) คีท ฮัมมาร์โฮลด์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำแปล

26 พฤษภาคม ค.ศ. 1954

ท่าน เลขาธิการ

อนุสนธิความตกลงที่ได้ลงนามกันในวันนี้ระหว่างสหประชาชาติ กับรัฐบาลแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับที่ตั้งดำเนินงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกล นั้น ข้าพเจ้า
รู้สึก เป็นเกียรติที่จะยืนยันความตกลงที่ได้กระทำกันระหว่างเราดังต่อไปนี้

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาคผนวกที่กล่าวถึงในมาตรา 1(ฉ) ของความตกลงซึ่งนิยามถ้อย
คำว่า "ที่ตั้งดำเนินงาน" นั้น เป็นที่เข้าใจกันว่าแผนซึ่งผู้เจรจาได้ลงนามย่อไว้สองฉบับในการ
ประชุม ณ กรุงเพทฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ นั้น เท่ากับเป็นภาคผนวกเพื่อความมุ่งประสงค์ปัจจุบัน

2. เกี่ยวกับปัญหาความคุ้มกันจากพันธกรณีในเรื่องบริการแห่งชาติ และปัญหาเรื่อง
โรงเรียน โดยที่ปัญหาเหล่านี้เป็นเรื่องที่ผู้แทนในการประชุม ณ กรุงเพทฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ ได้
ละไว้สำหรับการอภิปรายคราวต่อไป เป็นที่เข้าใจกันว่าการปฏิบัติที่ได้กระทำกันตลอดมาจนถึงขณะนี้
จะให้กระทำกันต่อไปอีกระหว่างที่รอการทำความตกลงกัน

3. เกี่ยวกับการจัดหาข้อความเกี่ยวกับบัญชีเงินตราต่างประเทศ สำนักเลขาธิการของ
อีซีเอเอฟอี พร้อมทั้งจะจัดหาข้อความให้แก่รัฐบาลแห่งประเทศไทย โดยมารยาทเกี่ยวกับบัญชีเงินตรา
ต่างประเทศของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสถิติ ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจกันว่า อีซีเอเอฟอี จะได้รับ
การปฏิบัติที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าสถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศที่ตั้งประจำอยู่ ณ กรุงเพทฯ

ข้าพเจ้าขอแสดงความนับถืออย่างยิ่งมายังท่าน เลขาธิการ

(ลงนาม)

วรรณไวทยากร

กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

แห่งประเทศไทย

เลขานุการ

แห่งสหประชาชาติ

ปาแลส์ แคลส์ นาชยองส์

เจนีวา

คำแปล

สำนักงานภาคยุโรป
ของสหประชาชาติ

ปาแลส์ แคลส์ นาชยองส์
เจนีวา

26 พฤษภาคม ค.ศ. 1954

ท่านรัฐมนตรี

อนุสนธิความตกลงที่ได้ลงนามกันในวันนี้ระหว่างสหประชาชาติ กับรัฐบาลแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับที่ตั้งดำเนินงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกเฉียงไกล นั้น ข้าพเจ้า
รู้สึกเป็นเกียรติที่จะยืนยันความตกลงที่ได้กระทำกันระหว่างเราดังต่อไปนี้

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาคผนวกที่กล่าวถึงในมาตรา 1 (ฉ) ของความตกลงซึ่งนิยามถ้อย
คำว่า "ที่ตั้งดำเนินงาน" นั้น เป็นที่เข้าใจกันว่าแผนซึ่งผู้เจรจาได้ลงนามย่อไว้สองฉบับในการ
ประชุม ณ กรุงเพทฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ นั้น เท่ากับเป็นภาคผนวกเพื่อความมุ่งประสงค์ปัจจุบัน
2. เกี่ยวกับปัญหาความคุ้มกันจากพันธกรณีในเรื่องบริการแห่งชาติ และปัญหาเรื่อง
โรงเรียน โดยที่ปัญหาเหล่านี้เป็น เรื่องที่ผู้แทนในการประชุม ณ กรุงเพทฯ ในเดือนกุมภาพันธ์
ได้ละไว้สำหรับการอภิปรายคราวต่อไป เป็นที่เข้าใจกันว่าการปฏิบัติที่ได้กระทำกันตลอดมาจนถึง
ขณะนี้นี้จะให้กระทำกันต่อไปอีกระหว่างที่รอการทำความตกลงกัน
3. เกี่ยวกับการจัดหาข้อความเกี่ยวกับบัญชีเงินตราต่างประเทศ สำนักเลขาธิการของ
อีซีเอเอฟอี พร้อมทั้งจะจัดหาข้อความให้แก่รัฐบาลแห่งประเทศไทย โดยมารยาทเกี่ยวกับบัญชีเงิน
ตราต่างประเทศของคุณ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสถิติ ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจกันว่า อีซีเอเอฟอี
จะได้รับการปฏิบัติที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าสถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศที่ตั้งประจำอยู่
ณ กรุงเพทฯ

ข้าพเจ้าขอแสดงความนับถืออย่างยิ่งมายังท่านรัฐมนตรี

(ลงนาม) ดีก ฮัมมาร์โซลด์

เลขาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
แห่งประเทศไทย

ปาแลส์ แคลส์ นาชยองส์

เจนีวา

ภาคผนวก

องค์การระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

1. คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (United Nations Economic and Social Commission For Asia and the Pacific (ESCAP)) เอสแคปเป็นองค์กรที่สร้างขึ้นตามมติของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม เอสแคปเป็นคณะกรรมการเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค คณะหนึ่ง ๆ ในบรรดาคณะกรรมการเศรษฐกิจส่วนภูมิภาคที่มีอยู่

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กระทรวงการต่างประเทศ

สำนักงานในประเทศไทย อาคารสหประชาชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund-UNICEF) เป็นองค์กรย่อยที่ได้แต่งตั้งโดยสมาชิก

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ความร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนาในความพยายามที่จะปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชากรวัยเด็ก และเตรียมการให้เด็กได้เติบโต เป็นผู้สร้าง เสริมความก้าวหน้าของสังคมต่อไป

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กระทรวงมหาดไทย

สำนักงานในประเทศไทย 19 ถนนท่าพระอาทิตย์

กรุงเทพฯ 10200

ตู้ ป.ณ. 2-154

โทร. 282-3121-8

3. โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme (UNEP)) เป็นองค์กรย่อยที่สมาชิกได้ตั้งขึ้น

วัตถุประสงค์ เพื่อกระตุ้นและประสานความร่วมมือให้มีการดำเนินการทั่วโลก เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างสมดุล

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ซอย ประชาสัมพันธ์ 4

ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 10400

สำนักงานในประเทศไทย โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ

สำนักงานภูมิภาค เอเชียและแปซิฟิก

อาคารสหประชาชาติ

ถนนราชดำเนิน

กรุงเทพฯ 10200

4. สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commission For Refugee (UNHCR)) สมัชชาได้แต่งตั้งองค์กรย่อยนี้ขึ้นมา

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัยโดยนานาประเทศ และให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ พร้อมทั้งหาทางแก้ไขปัญหาย่างถาวรแก่ผู้ลี้ภัย

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย สภาความมั่นคงแห่งชาติ
กระทรวงมหาดไทย
ศูนย์ปฏิบัติการร่วม (กองบัญชาการทหารสูงสุด)

สำนักงานในประเทศไทย ชั้น 3 อาคารสหประชาชาติ
ถนนราชดำเนิน
กรุงเทพฯ 10200

5. องค์การอนามัยโลก (World Health Organization-WHO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ชาวไทยทุกคนมีสุขภาพอันดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจโดยเร็วที่สุด

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานในประเทศไทย c/o กระทรวงสาธารณสุข
วังเทเวศน์
กรุงเทพฯ 10200

6. องค์การอาหารและ เกษตรแห่งสหประชาชาติ (The Food and Agriculture Organization (FAO)) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับโภชนาการและมาตรฐานการครองชีพของมนุษยชาติ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตและแบ่งสรรผลิตภัณฑอาหารและ เกษตร เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในชนบท

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กระทรวง เกษตรและสหกรณ์
 สำนักงานในประเทศไทย อาคารมะลิวัลย์
 ถนนท่าพระอาทิตย์
 กรุงเทพฯ 10200

7. องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization-UNESCO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ โดยพัฒนาสัมพันธภาพทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ วัฒนธรรม และการติดต่อสื่อสาร

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย สำนัก เลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ (กองการสัมพันธ์ต่างประเทศ)

สำนักงานในประเทศไทย อาคารดาราการ
 920 ถนนสุขุมวิท
 กรุงเทพฯ 10110

8. องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Industrial Development Organization-UNIDO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและ เร่งรัดความ เจริญเติบโตทางอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนา เพื่อให้บรรลุถึงมาตรฐานและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานในประเทศไทย ชั้น 12 อาคารสหประชาชาติ
 ถนนราชดำเนิน
 ตู้ ป.ณ. 618 กรุงเทพฯ

๙. องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization-ILO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมต่อผู้ทำงานทุกแห่ง

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กรมแรงงาน

สำนักงานในประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ อาคารสหประชาชาติ ชั้น 11

ศาลาสันติธรรม

ถนนราชดำเนิน

กรุงเทพฯ

10. องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization-ICAO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กระทรวงคมนาคม

กรมการบินพาณิชย์

บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย

การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

สำนักงานในประเทศไทย ชั้น 11 อาคารรัชต์ภักย์

163 สุขุมวิท 21

กรุงเทพฯ

11. โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme-UNDP) เป็นองค์การย่อยที่สมาชิกชาติตั้งขึ้น

วัตถุประสงค์ เพื่อช่วยสนับสนุนรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างขีดความสามารถในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมได้ด้วยตนเอง

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กรมวิเทศสหการ (DTEC) สำนักงานกรุงมนครี
 ที่ตั้งสำนักงาน ชั้น 12
 ดิกลสหประชาชาติ
 ถนนราชดำ เนิน
 ตู้ ป.ณ. ๕18 กรุงเทพฯ

12. กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (United Nations Fund For population Activitics-UNFPA) เป็นองค์กรอื่น ๆ ของสหประชาชาติขึ้นตรงต่อ สมัชชาสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการวางแผนประชากร และการวางแผนครอบครัว รวมทั้งสร้างความตื่นตัวในเรื่องปัญหา ประชากร

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย กรมวิเทศสหการ
 กระทรวงสาธารณสุข
 กระทรวงศึกษาธิการ
 กระทรวงมหาดไทย

สำนักงานในประเทศไทย อาคารสหประชาชาติ
 ถนนราชดำ เนิน
 กรุงเทพฯ

13. โครงการอาหารโลก (World Food Programme-WFP) เป็นองค์กรอื่น ๆ ของสหประชาชาติ ซึ่งขึ้นตรงต่อสมัชชาสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร เพื่อการพัฒนาและการบรรเทาทุกข์ฉุกเฉิน

ผู้ร่วมงานฝ่ายรัฐบาลไทย ศูนย์อำนวยการร่วม
 กองบัญชาการทหารสูงสุด

สำนักงานในประเทศไทย ตู้ ป.ณ. 618 กรุงเทพฯ¹

ประวัติผู้เขียน

นางสาว อรชา ธนากร เกิดวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2502 จังหวัดนนทบุรี
นิติศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย